

CINKARNAR

LETO IX — ŠT. 9.

GLASILO DELAVSKEGA KOLEKTIVA CINKARNE CELJE

Izdaja Cinkarna metalurško-kemična industrija, Celje. Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Hubert Savodnik. Glasilo izhaja vsakega 15. v mesecu. Prispevke sprejemamo do 25. v mesecu. Rokopisov in slik ne vračamo. Naslov: Uredništvo glasila »Cinkarnar«, Cinkarna, Celje. Tel. 215 in 216. Naklada 2100 izvodov. Tisk in klišeeji CP »Celjski tisk« Celje.

TOČKOVANJE JE ZAKLJUČENO

Mimo so živahne razprave v obratih, mimo je tudi seja upravnega odbora in delavskega sveta, kjer so člani organov samoupravljanja pregledali vse pripombe o točkovanju delovnih mest.

Med vsemi razpravami v obratih so nekateri obrati pokazali prav dobro razumevanje, kakšen smisel ima točkovanje in so glede na celotno podjetje ustrezno korigirali tiste točke, ki so bile očitno premajhne. Mnogi obrati pa so skušali to priložnost izkoristiti, da bi na vsej črti povečali osebne dohodke, pri tem pa se sploh niso ozirali na druge obrate in na sorodna oziroma enakovredna delovna mesta. Takšno težnjo v posameznih obratih nikakor ne moremo odobravati, ker vemo, da je vsota vseh sredstev za osebne dohodke enaka in odvisna samo od povečanja proizvodnje oziroma od uresničenega prodaja, pa tako ne moremo posameznikom ali posameznim obratom večati števila točk, ker bi s tem porušili sorazmerje in ustvarili razločke med prejemki na sorodnih delovnih mestih.

Vse to je upošteval tudi delavski svet, ko je na 10. redni seji razpravljal o predlogu točkovnega pravilnika in je moral zavrniti težnje posameznikov in posameznih obratov za povečanje osebnih dohodkov na račun drugih obratov.

Točkovni pravilnik je seveda samo ogrodje za določitev medsebojnih odnosov, medtem ko bodo sami osebni prejemki odvisni od proizvodnih uspehov. To pomeni, da bo točka vredna toliko več, kolikor več bomo proizvedli oziroma prodali.

Ob razpravah o točkovnem sistemu pa se je pokazalo, da mnoga delovna mesta v podjetju niso točno imenovana, da ime nekega delovnega mesta še ne pove, kaj človek na tem delovnem mestu opravlja, niti ni dokončno urejena sistematizacija delovnih mest. V naslednji fazi, ko bomo razpravljali o besedilu našega novega pravilnika o osebnih dohodkih, moramo vse te pomankljivosti upoštevati, če bomo hoteli, da bodo naši odnosi v skladu s pravično delitvijo dela in nagrajevanjem po učinku.

Zdajšnji pravilnik o delitvi osebnih dohodkov bo vsekakor prinesel določene spremembe in večjo stabilizacijo odnosov, a v resnici je to samo prvi temelj za uresničevanje načel o pravični delitvi dohodka in izkoriščanju dejanskih proizvodnih možnosti. Nihče ne trdi, da je s tem pravil-

nikom vse dokončno rešeno, kajti nujno bomo morali ob primerih v praksi o posameznih ocenah znova razmisliti in tako izpopolnjevati naš sistem delitve osebnih dohodkov. Tega se je zavedal tudi delavski svet, ki je zato določil, da bo najbolj očitne razločke in neskladnosti obravnaval na emi izmed sej v začetku prihodnjega leta.

OB DNEVU REPUBLIKE

Pogled v dvorano med svečanostjo. Četudi so prostori nove Samopostrežne restavracije v Gaberju zelo veliki, je skorajda zmanjkalo prostora

Kaj bomo počeli?

Tako vprašujejo odborniki, ki so jih izvolili člani sindikata v novih šestnajstih podružnicah. Nekateri morda sploh ne vprašujejo, ker so se zadovoljili z nezadovoljstvom, da so postali odborniki. S tem je zanje zadeva urejena.

Morda bodo naši očitki preveč hudi, a očitno je, da »politično mrtvilo« — kakor imenujemo ne-dejavnost v družbenih organizacijah — tudi v Cinkarni vlada v mnogih primerih. Nekaj posebnega, kakor smo že pisali, so bili sestanki v obratih, ko smo razpravljali o točkovnem sistemu. Četudi je to pohvalno, vendarle nočemo hvaliti, ker je tolikšna udeležba na teh sestankih dokaz, da se ljudje zanimajo za dogajanje in prihajajo na sestanke samo takrat, kadar gre direktno za njihovo korist, kadar pa razpravljamo o splošnih problemih, tedaj menimo, da za nas ti niso pomembni, da se nas ne tičejo.

Takšno mišljenje je povsem zmotno in samo dokazuje, kako slabo poznamo sodobno gospodarsko ureditev. Še v mnogih primerih je očitno, da se ne zavedamo tehtnosti družbenega samoupravljanja in celo zanikujemo

njegovo praktično uveljavljanje. Sicer je res iz dneva v dan več ljudi, ki spoznavajo prednosti skupnega vodenja in upravljanja in v njihovem okolju zaznavamo zares socialistične odnose in lepe gospodarske uspehe.

Ne da bi nadrobno naštevati vse posamezne naloge sindikalne organizacije, lahko iz uvoda povzamemo, da sta prva skrb predvsem večje uveljavljanje organov samoupravljanja in večja zavzetost za splošne delovne uspehe. Vzporedno s tema nalogama pa je še skrb sindikalne organizacije za večje blagostanje našega delavca.

1. Skrb za uveljavljanje organov samoupravljanja: Posamezne sindikalne podružnice so dolžne, da na svojih sestankih terjajo od članov, ki jih zastopajo v organih samoupravljanja, pojasnila, o čem so organi razpravljali in kaj so sklenili. Hkrati na svojih sestankih člani posameznih sindikalnih organizacij ugotavljajo, kakšni problemi se javljajo v njihovem okolju in zahtevajo od članov samoupravnih organov, da s temi problemi nastopajo v

upravnem odboru ali delavskem svetu, v kolikor problema sami ne bi mogli rešiti. To sodelovanje članov sindikalne organizacije in njenih zastopnikov v samoupravnih organih bi moralo dobivati vse večjo medsebojno vzgajno obliko in vsebino.

2. Večja zavzetost za splošne delovne uspehe: Vsaka sindikalna organizacija bi morala vsaj enkrat mesečno na svojem sestanku analizirati delovne uspehe vsega podjetja v določenem obdobju, a mimo takšne analize, bi morala podrobno razmisliti o svojem deležu v teh uspehih, oziroma o deležu vsakega posameznika njene podružnice. V teh razpravah bi morali zatorej tovariši in tovarišice v posameznih podružnicah objektivno ocenjevati drug drugega. Morali bi pohvaliti tiste, ki so zares prizadevni in grajati druge, ki ne kažejo dovolj delovne vneme in skušajo svoje delo zvaliti na drugega, torej živeti na tuj račun. Te ocene ne smejo izzvehati nikogar! Vsi smo dolžni prispevati po svojih močeh in vsi moramo biti nagrajeni po naših uspehih. V vseh teh razpravah (Nadaljevanje na drugi strani)

Svečanost ob Dnevu republike

Kaj bomo počeli?

Tovariš ing. Drago Čeh, glavni direktor podjetja, govori na svečanosti ob Dnevu republike

V svečanem sporedu ob Prazniku republike je sodeloval tudi Pavle Jeršin, član SLG Celje, ki je posredoval besedilo Franceta Bevka: Rojstvo nove Jugoslavije in recitiral pesem Vladimirja Nazorja Titov naprej. V ozadju člani Komornega moškega pevskega zbora, ki je pod vodstvom svojega dirigenta profesorja Egona Kuneja zapel deset pesmi

Železničarska godba na pihala »France Prešeren« je pod vodstvom dirigenta Karlovšca zaigrala venček narodnih in partizanskih pesmi

Pionirje z osnovne šole na Hudinji, ki so prišli čestitat za Dan republike, je sprejel pomočnik glavnega direktorja, tovariš ing. Klemen Stegenšek

(Nadaljeva je s prve strani)

moramo misliti na pravično razdelitev dela, na smotrno in boljše organizacijo dela, na delovno disciplino, medsebojne odnose in pravično nagrajevanje.

3. Skrb za večje blagostanje delavca: Sindikalne podružnice so dolžne razpravljati tudi o ljudeh in njihovih osebnih težavah. Prizadevati si morajo zato za pravilno reševanje stanovanjskega vprašanja, prehrane, oddiha, športne dejavnosti in kulturno prosvetne vzgoje. To so vprašanja, ki vsakega posameznika zadevajo najbolj živo, zato je o njih potrebno razpravljati osebno, a reševati jih moramo skupno — upoštevati moramo torej, da je v kolektivu več ljudi in zato veliko problemov.

Načrti sindikalnih podružnic

Bliža se čas občnih zborov sindikalnih podružnic. V trenutku, ko pišemo te vrstice, imamo podatke o novih odborih v posameznih sindikalnih podružnicah. Razen ene podružnice (plinarna, strojna energetika, elektro oddelek in merilni oddelek) so vse podružnice že sestavile svoje odbore. Večinoma so izvolile že tudi predsednike: **Franc Tovornik** (uprava, kadrovski sektor, kuhinja toplega obroka, ambulanta in šoferji uprave), **Aleksander Dobrotinšek** (glavni in raziskovalni laboratorij, razvojni inštitut, investicijski sektor in priprava dela), **Ludvik Gregorič** (superfosfat), **Drago Snój** (za skladišča), **Franc Kovač** (kemija I), **Stane Karner** (pomožni oddelek in kopalničarji), **Ivan Fálnoga** (kemija II), **Anton Mikek** (kemija III), **Ivan Vičič** (pražarna in PiK), **Rudi Mraz** (topilnica in cinkovo belilo), **Martin Kragolnik** (gradbeni oddelek), **Maks Pečnik** (valjarna) in **Stojan Predič** (komercialni in finančni sektor). V teh sindikalnih podružnicah so izvolili tudi tajnike in blagajnike, medtem ko odborov v sindikalnih podružnicah: transportnega oddelka in mehanske delavnice še vedno niso konstituirali.

Vsi predsedniki sindikalnih podružnic so po našem pravilniku člani IS SPC, kar pomeni, da bodo na sestankih IS neposredno obveščeni o vseh tekočih nalogah, hkrati pa bodo mogli prav tako neposredno obveščati Izvršni svet o dogajanjih v svojih podružnicah.

Vendar je predvsem pomembno dejstvo, da morajo sindikalne podružnice zaživeti povsem samostojno. Ustanovili smo jih predvsem zategadelj, ker smo ugotavljali, da velike podružnice s številnimi člani ne morejo uspevati. Problematika v takih podružnicah je bila tako različna in interesi so se tolikanj razhajali, da nam ni preostalo nič drugega, kakor da smo podružnice številčno zmanjšali in jih sestavili več ali manj po interesni zaključenosti. Toda s tem delo ni opravljeno. Sindikalne podružnice ne smejo prepustiti svoje dejavnosti trenutnosti, temveč morajo imeti za svoje delo določene načrte. In ti načrti morajo vsebovati glavne točke, ki smo jih omenili že v začetku, a usmerjeni morajo biti na dejavnost in okolje vsake sindikalne podružnice posebej.

Približuje se torej čas občnih zborov in prav ti zbori naj bi bili utemeljitev načrtov za prihodnje delo v sindikalnih podružnicah. Ob tej priložnosti vas bi zato radi spomnili, na kaj morate misliti, ko boste sestavljali načrte za prihodnje delovno obdobje.

a) Vsaka sindikalna podružnica mora predvideti, da bo imela zastopnika iz svoje srede v organih samoupravljanja, dalje mora določiti zvezo z drugimi družbenimi organizacijami v podjetju, to je z OO ZK in aktivom LMS svoje sindikalne podružnice.

b) V načrtih za interno delo morajo sindikalne podružnice ob analizi uspehov podjetja predvideti tudi analize lastnega dela. To pomeni, da bodo tovariši določena delovnega področja obravnavali prizadevanja vsakega posameznika, ugotavljali smotrnost delovnih procesov in svetovali, kaj bi mogli še narediti, da bi povečali proizvodnjo v svojem oddelku.

Ob vseh teh razpravah bodo sindikalne podružnice seve poleg samih delovnih uspehov in načrtov obravnavale tudi medsebojne odnose, vprašanje števila zaposlenih, nagrajevanje in še vrsto vprašanj, ki jih sproža vsakdanje življenje. Med tem pa ne smejo pozabiti, da so dolžne svoje ugotovitve posredovati organom samoupravljanja, kajti le v tem primeru lahko pričakujemo, da bodo njihove razprave uresničene in uveljavljene.

c) Menda bo še v prihodnje ostala najširša dejavnost sindikalnih organizacij prav v obsegu skrbi za večje blagostanje delavca. Tu ne mislimo samo na to, da je dolžnost sindikalnih podružnic, da se zanimajo o stanovanjski, prehranbeni in podobni problematiki vsakega svojega člana, temveč tudi to, da morajo sindikalne podružnice nuditi svojim članom izven delovnega časa primerno razvedrilo.

Nesmiselno bi sicer bilo, če bi skušala vsaka sindikalna podružnica ustanovljati svoje sekcije za vsako dejavnost posebej. Za vse dejavnosti obstajajo dosti boljše možnosti, če jih organiziramo za vse podjetje skupaj. Pač pa je dolžnost odbornikov v posameznih sindikalnih podružnicah, da seznanjajo svoje člane o sekcijah, ki jih imamo in da zanje pridobivajo člane. Te člane potem napotijo k vodjem sekcij, sami pa skrbijo, da jim ob vsaki priložnosti svetujejo.

Pač pa lahko vsaka sindikalna podružnica zase priredi družabne

večere, izlete, razgovore, predavanja in podobno — odvisno pač od tega, kaj njene člane zanima.

Vse to — in še marsikaj drugega — morajo sindikalne organizacije upoštevati, ko bodo sprejemale svoje delovne načrte za prihodnje delovno obdobje. Vendar je nujno še eno opozorilo: načrti naj ne bodo splošni, temveč zelo konkretni. Upoštevajo naj tudi materialne možnosti, kajti sindikalne podružnice bodo predlagale za prihodnje leto tudi svoje proračune, ki jih bo poleg IS SPC upošteval v razmerju, kolikor bomo razpolagali s sredstvi.

Vsa sredstva bodo torej prihodnje leto, razdeljena namensko. Mimo načrtov, ki jih bodo sestavile sindikalne podružnice, morajo svoje proračune sestaviti tudi vse sekcije, kajti v kolikor do 1. I. 1963 IS SPC teh proračunov ne bo dobil, bodo sindikalne podružnice oziroma posamezne sekcije same krive, če prihodnje leto zanje ne bo razpoložljivih sredstev!

Ob sestavljanju načrtov in proračunov pa morajo sindikalne podružnice in sekcije upoštevati, da smo doslej participirali razpoložljiva denarna sredstva za: **1. politično — ideološko in kulturno izobraževanje** (predavanja, seminarji, tečaji, politične šole, knjige, prireditve in predstave), **2. rekreacija** (dopusti, izleti, družabne prireditve), **3. svobodne aktivnosti** (strelci, šahisti, kegljači, odbojkaši, nogometaši, namizni tenis, športni rekviziti, planinarska sekcija), **4. administracija** (papir, tiskovine) in **5. dotacije članom kolektiva in družbenim organizacijam** (socialne in zdravstvene podpore, aktiv žena, aktiv ZB, rezervna sredstva in občni zbori).

Menimo, da bodo ta navodila za zdaj zadoščala, vse podrobno pa bodo odborniki in vodje sekcij zvedeli na prihodnjih sestankih IS SPC.

Hvala za sodelovanje

V devetem letniku Cinkarnarja je sodelovalo v devetih številkah glasila 87 sodelavcev. Uredništvo se vsem za njihovo prizadevanost najlepše zahvaljuje, hkrati pa vzpodbuja vse druge člane, da bi začeli sodelovati v svojem glasilu.

Letos so v listu sodelovali tovariši in tovarišice: Ivan Bajec, Enver Bajramović, Bombač Lojze, Danica Božič, Zdravko Brdnik, Ivo Česnik, ing. Drago Čeh, Drago Čeh, ml., Jurij Detiček, Franc Dečko, Franc Erjavec, Ivan Fálnoga, ing. Jožica Farčnik, Ivan Fegeš, Vili Glažer, Jože Goršek, Jože Hohnjec, Bojan Horvat, Ivan Hercigonja, Milan Jager, Stane Jančič, Jakob Jeram, Edo Jurhar, Miha Kajtna, ing. Franc Kapus, Stane Karner, ing. Franjo Klinger, Alojz Klosternik, Karel Macuh, Franjo Mališ, Miloš Kovač, Ljubo Kompan, Ivan Krkal, Jožica Krkalo Ivan Koštomaj, Peter Kušar, Stane Leskovšek, Marjan Leban, Zlatko Lukaček, Ivan Mastnan, ing. Boško Marjanovič, Rudolf Malinovsky, Kristina Mitrovič, Majda Marcen, Marjana Mirnik, Mehdi Islam, Andrej Mlakar, Drago Murovič, Mima Ostruh, Maks Pečnik, Vukadin Pekić, Ivan Poznič, Franc Poklšek, Mitja Pipan, Stane Plazar, Slava Predič, Branko Pustoslavšek, Jože Punčuh, Ivan Ramšak, ing. Miloš Rant, ing. Jože Resman, ing. Zdenko Stojan, Karlo Sagadin, Kristina Savodnik, Viktor Skale, Franc Smeh, Vili Skrt, Jože Sotelšek, Ivan Stermečki, Vida Slapnik, Valentin Stante, ing. Klemen Stegenšek, Oskar Schmidt, Ivo Svetličič, Jakob Skoflek, Silvo Solar, dr. Slavko Soper, Leopold Smon, Jože

Snajder, Marica Uršič, Stanko Verk, Ivan Veranič, Mihael Vutkovič, Vili Založnik, Jurij Zabav, Marjeta Zele in Pavel Zele.

Se nekrat vsem skupaj najlepša hvala, saj ste pripomogli, da je bil naš list bolj zanimiv in pester. Hkrati vas prosimo, da bi še bolj redno sodelovali v našem glasilu prihodnje leto in pritegnili k sodelovanju še tovariše v vašem okolju.

Opozarjamo vas, da morate za številko v prihodnjem mesecu dostaviti rokopise, fotografije in risbe do 25. v tekočem mesecu. Toliko časa poprej je treba napisati članke zategadelj, ker je rok za dostavo materiala v tiskarno precej dolg in moramo sicer odložiti vaše prispevke za naslednjo številko, kar pa je čisto velika škoda, ker tako zamudimo mesec in pol.

Vsem skupaj torej najlepša hvala in hkrati srečno novo leto 1963.

Srečno!

Uredništvo

Dapisujte

v Vaš list!

KAKO SE JE UVELJAVILO NAŠE GLASILO BRAVCI OCENJUJEJO

Z zadnjo številko v starem letu obhaja tudi Cinkarnar nekaj manj kot eno leto rednega izhajanja. Spominjamo se še starega Cinkarnarja, ki je izhajal le po tri do štirikrat na leto, tako da skoraj nismo mogli govoriti, da imamo svoj časopis, ki bi nas redno obveščal o tem, kaj in kako delamo, kako v Cinkarni živimo. Uredništvo je zanimalo, ali je Cinkarnar svoje poslanstvo opravil zadovoljivo ali ne, pa je povprašalo nekaj čitavcev ob zadnji številki starega leta, kako jim je všeč naš list. Ker pa se poslavljamo od leta 1962, nas je zanimalo še, kaj je to leto prineslo dobrega članom našega kolektiva in kaj pričakujejo od novega leta.

Tov. ing. Klemen Stegenšek je odgovoril na naša vprašanja takole:

Glede na dogajanja v podjetju, kot npr. decentralizacijo, rekonstrukcijo, spremembe določenih tehnoloških procesov, je nujno, da je kolektiv s temi dogodki seznanjen, da je seznanjen s perspektivo in proizvodnjo, zlasti v tem letu, ko smo storili mnogo novega. Razen teh pomembnejših dogodkov, pa se v kolektivu dogaja vsakodnevno mnogo malih, vendar pomembnih dogodkov, o katerih pa kolektiv brez posredovanja Cinkarnarja ne bi bil seznanjen. »Smatram,« je dejal tovariš ing. Stegenšek, »da je Cinkarnar svojo nalogo glede na obstoječo dopisniško mrežo zadovoljivo opravil. Lahko pa bi bil še bolj pester, če bi se ta

tovarni s kolesi. Ta prepoved je najprej vzbudila ogorčenje in proteste, danes pa je sprejeta in jasna vsakemu članu kolektiva. Glede perspektive Cinkarne v prihodnjem letu je nato tovariš Stegenšek nadaljeval: »Tudi v prihodnjem letu se ne moremo v celoti pričakovati, da bo miselnost ljudi popolnoma dohitela razvoj, ki se v prihodnjem letu z velikimi perspektivami na široko odpira. Smatra pa, da se bo nov val in tempo, kljub vsem konfliktom, ki ob takim razvoju nastajajo, v prihodnjem letu že pozitivno odražal v miselnosti ljudi.

Adolf Otorepec

Tovariš Adolf Otorepec, predelavec v metalitu, je že star cinkarniški maček, saj dela s prekinitvijo pri nas že od leta 1939. S Cinkarnarjem je zelo zadovoljen in ga redno vsega prečita. Če se zgodi, da ga zmanjka (kar pa se ne bi smelo zgoditi) si ga celo sposodi. Popolnoma pravilno se mu zdi, da časopis redno izhaja, ker tako lahko vidi, kaj se v tovarni zgodi in kako upravljamo. Od vsega pa najraje prebira kritike delavcev na račun nepravilnosti, ki se pri nas zgodijo. Časopis pa bi moral, je rekel, tudi o »plavmaherjih« pričeti več pisati. S starim letom je kar zadovoljen, saj je letos postal predelavec. Želi si, da bi z novim letom še bolj napredovali in prišli tako do še boljšega zasluga. Na ta način je najbolje združil želje za osebni procvit in uspeh tovarne.

Pomočnik glavnega direktorja — ing. Klemen Stegenšek

krog dopisnikov razširil. Zlasti pa pogrešam sodelovanja političnih in družbenih organizacij. Ko smo ga vprašali, kaj ocenjuje kot najpomembnejšo značilnost tovarne v tem letu, je tovariš Stegenšek odgovoril tako: »Z že omenjenimi spremembami v tovarni, ki so bile v primerjavi s prejšnjimi leti izredno hitre in burne, prihaja tudi do sprememb zastarele miselnosti. Ob spremembi pa nujno prihaja do napak, tako pri samem delu kot tudi pri zahtevi ljudi za boljše pogoje dela. S tem pa tudi pride včasih do prevelike zahtevnosti, do želja, ki presegajo obstoječe možnosti. Na drugi strani pa so tudi zahteve novih oblik dela takšne, da pogosto zahtevajo od ljudi več kot zmorejo. Zaradi takšnega navzkrižja pa pride včasih do enih ali drugih napak. Mislim, da je najbistvenejša značilnost tega leta bilo takšno prepletanje zahtev delovnega mesta z zahtevami ljudi, ki je včasih pripeljalo tudi do določenih izpadov, ki pa niso bistvenega pomena, temveč so zgolj prehodnega značaja. Ob takih pojavih pa velja predvsem strpnost. Tovariš Stegenšek je navedel po tem lep primer, ki ponazarja, kako spremembe s časom in strpnostjo kolektiva postanejo popolnoma jasne vsemu kolektivu, ko je omenil prepoved vožnje po

Oskar Schmidt

Na naši nadaljnji poti pri iskanju mnenj smo komaj pričeli tovariša Oskarja Schmidta, asistenta obratov v pražarni, da jam je odgovoril na naša vprašanja, tako zainteresirano je strmel v aparate pri zvepleni kislini. Dve leti delam v Cinkarni, pravi, in seveda vedno prečitam Cinkarnarja. Najbolj všeč so mi Butalci, pogreša pa drobne sličice iz življenja v tovarni, ki dajejo ton vsemu našemu delu (npr. anekdote) razen tega pa tudi prispevke naših vodilnih delavcev o delu političnih organizacij in o delu delavskih svetov. Ko se je spretno izognil vprašanju, kaj smatra za svoj letošnji naj-

večji uspeh, je odgovoril na drugo vprašanje in povedal, da je najlepši uspeh tovarne letos pričetek prve faze rekonstrukcije, ki jo je naš list že takoj ob pričetku nakazal s karikaturjo »Jaka ruši«. Ob spominu na uspešno karikaturjo se je nasmejal, nato pa resno nadaljeval: »Pričeli smo namreč resno graditi, ne pa enkrat tu malo, drugič drugje. Cinkarnar pa naj bi pisal tudi o nadaljnjih gradbenih načrtih«, je rekel, »kaj bomo še gradili in kje.«

In kaj si želite za prihodnje leto? »Dobro plačo«, je odgovoril in se spet široko nasmejal.

Tovariš Janez Vozlič dela pri nas že leto in pol in je livar v valjarni. Povedal nam je, da o postavljenih vprašanjih ni doslej razmišljal. Cinkarnarja pa skoraj vedno prebere, saj ga zanima, kaj je novega pri nas. Posebno ga zanima, kadar piše o valjarni, rad pa prebira tudi zabavno stran. Zelel bi, da bi Cinkarnar pisal o naših novih proizvodih in kakšno usodo doživljajo ti proizvodi. To leto se mu zdi uspešno zato, ker je dobil to delovno mesto v valjarni. Želi, da bi prihodnje leto delali še več in z boljšimi stroji, zase pa, da bi imel v prihodnjem letu kaj več prostega časa, saj mora delati skoraj vedno tudi ob nedeljah.

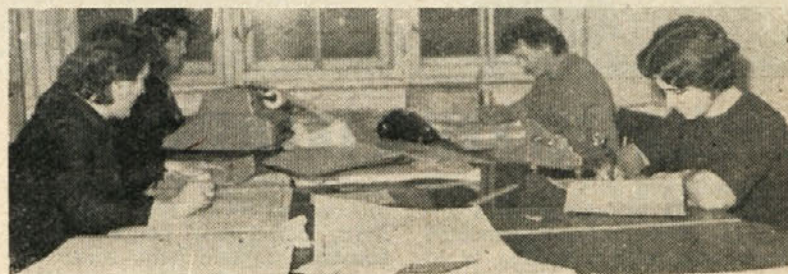

Franc Draksler

Tovariš Franc Draksler, kurjač iz topilnice, je rad odgovoril na naša vprašanja. Delam v Cinkarni že od leta 1946 in doslej nisem imel nobenega izostanka, se je upravičeno pohvalil. Cinkarnarja redno bere, ker pa slabo vidi, mu kar žena celega prebere. Zgodovinska sta z njim, oba, posebno pa z zadnjo številko. Se posebno mu je branje v užitek zdaj, ko ima stanovanje v bloku Cinkarne. Najbolj ga zanima pisanje o simulantih in o neopravičeno izostalih, o čemer je govoril tudi tovariš direktor. Razživel se je, ko sem ga vprašal, kaj smatra dobrega zase in za tovarno v tem letu. »Najbolj uživam«, je rekel, »če gre produkcija dobro« in verjel sem mu, ko sem videl, kako je s pogledom objel 8. peč, svojo peč. »Mislim, da je naša peč letos dobro gospodarila, saj je bila vedno najboljša.« Kot svoj najboljši uspeh pa smatra, da je dobil novo stanovanje in, da ga je opremil, ne da bi se zadolžil, kar priča, da zna tudi sam dobro gospodariti. In kaj si želite za prihodnje leto, smo ga vprašali: »Dober zaslužek, dobro produkcijo in zdravje« se je glasil njegov jedrnat odgovor, ki je bil spremljan s hudomušnimi pripombami ostalih topilničarjev, ki so ves čas razgovora krožili okoli naju.

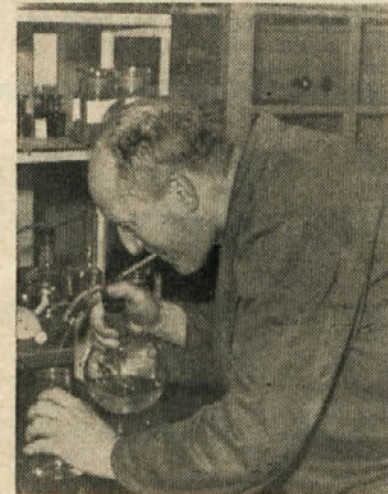
Da ne bi slišali mnenja samo moške plati, smo hoteli o Cinkarnarju povprašati tudi Marico Blazič iz oddelka za obračun osebnih dohodkov, pa se je razgovor razmahnil kar z vsemi ostalimi sodelavkami. Najprej je nastalo protestiranje zaradi slike. Krivi so bili oprani lasje, pa smo k sre-

či tudi to rešili in lahko pričeli razgovor. Vse so zadovoljne s Cinkarnarjem in ga redno prečitajo. Posebno rade prečitajo zabavno stran in novice iz Cinkarne, čeprav mislijo, da bi morala biti zabavna stran boljša, predvsem križanke. Zelo jim je všeč, kar napišejo upokojenci in pa pisma bravcev. Všeč so jim tudi kritično napisani prispevki. Rade pa bi

Tovarišice v obračunu osebnih dohodkov

Tovariš Vili Glažer je v tovarni že 5 in pol let in dela kot laborant v obratnem laboratoriju kemijskih obratov II. Takoj je bil pripravljen, da odgovori na vprašanja. Cinkarnarja redno bere. Od vsega ga najbolj zanima prva in druga stran, torej politične in proizvodne novice, čeprav ob tem pogreša več pisanja o politični razgibanosti. Časopis vedno skupaj z vsemi sodelavci prediskutirajo, posebno še, če piše o njih. Vendar pa je o delu v tem obratu na žalost premalo napisanega. Ob tem je Vili rahlo kritiziral premajhno aktivnost dopisnikov iz tega obrata. Kako je pri njih Cinkarnar priljubljen, pove tudi primer, ki ga je Vili povedal, ko se je delavec, ki pomotoma ni dobil časopisa, pričel razburjati in sprševati, če je manj vreden kot ostali delavci, ki so ga dobili. Časopis vedno tudi doma težko pričakujejo. Misli, da je kot informator zelo velikega pomena, saj bi sicer težko vedeli kaj novega. Po njegovem mnenju je tovarna v tem letu dosegla velik napredek glede na investicijske gradnje in reorganizacijo ter meni, da ima zaradi tega tudi za prihodnje leto jasne perspektive. Letos je bil tudi sam zadovoljen glede na delo, ki ga opravlja, pa tudi medsebojni odnosi v njihovem kolektivu so tako dobri, da se res prijetno počuti. Na te besede so mu pritrdili tudi ostali sodelavci, ki so prisostvovali razgovoru in pripomnili, da so ti odnosi in sloga zlasti dobri in pristni med inženirji in ostalimi delavci. Prav tako smatra, da je

Vili Glažer

kolektiv v glavnem bil zadovoljen z mesečnimi prejemki. Za prihodnje leto pa si Vili želi, da bi uspel v Srednji tehniški šoli, kar mu je zaradi oddaljenosti in osemurnega delavnika nekoliko otežkočeno. Končal je s tem, da bi za celo podjetje želel, da bi se še naprej širilo tako, da bi res nastal tak kombinat, kot ga je nakazal tovariš direktor. In Vili je tudi prepričan, da bo to uspelo.

imele več slik, da bi tudi videle, kaj se dogaja. Letos se jim za Cinkarno zdi najpomembnejša pridobitev PIK, osebno pa pravi, da niso nič posebnega pridobile. Tudi v prihodnje leto gledajo črnogledo. Vprašanje pa je zbudilo cel plaz navzkrižnih klicev, med katerimi je bilo največkrat slišati »nov pravilnik«, razformiranje in podobno.

V mehanični delavnici pa je bilo kar težko najti nekoga, ki bi povedal svoje mnenje o Cinkarnarju. Tudi tovariš Franjo Mesarec, strugar, ki dela pri nas 8 mesecev, se je opravičeval, da o teh vprašanjih še ni posebej razmišljal. Potem pa se je le pokazalo, da tudi tovariš Mesarec razmišlja o problemih, bodisi svojih ali pa tovarniških. In Cinkarnar ga o teh problemih, kot pravi, primerno obvešča, zlasti o tem, kaj delamo, kaj mislimo delati novega, o stanovanjski problematiki. Posebno o zadnji se je razgovoril in je bilo očitno, da ga ravno ta najbolj pesti. Zanimalo me je, ali Cinkarnar njemu kot mlajšemu članu kolektiva kaj pomaga pri tem, da

Franjo Mesarec

spozna Cinkarno. »Seveda mi«, mi je takoj pritrdil. Tako je zadnjič npr. prebral obvestilo o ustanovitvi pravne službe. O tem ukrepu meni, da je izredno koristen. V tem letu smatra kot posebno pridobitev za tovarno razširitev valjarne in misli, da bi bilo potrebno tudi v mehanični delavnici izboljšati in razširiti strojni park, če hočemo da bo sledila tempu ostale proizvodnje. Zase upa, da bi se mu dohodki vsaj na sedanji ravni ustalili, čeprav je bil ob tem nekoliko pesimističen. Predvsem pa si želi, da bi prihodnje leto rešil svoj stanovanjski problem.

To je bilo nekoliko mnenj o našem Cinkarnarju. Predvsem so ti razgovori pokazali, da vsi vprašani intenzivno spremljajo razvoj cele Cinkarne, da v tem razvoju tudi sami radi prispevajo. Vsi so enotni, da je vloga našega časopisa pri tem pomembna, saj obvešča vse člane, kaj smo storili in kaj bo še potrebno. Želijo pa si konkretnih, kritičnih pripomb o nepravilnostih in slabostih, ki se ob našem delu pojavljajo. Zelel je, da bi vsi člani kolektiva pri odkrivanju teh slabosti tudi sodelovali. Uredništvo pa želi vsem vprašanim kot tudi ostalemu kolektivu, da bi se jim načrti in želje za prihodnje leto v celoti izpolnili.

JE BILA SPET KRIVA TRANSMISIJA ?

V kemičnem obratu Mozirje se je primerila pri nameščanju gonilnega jermena na jermenico transmisije težja poškodba, ki bi lahko bila smrtna.

Ponesrečenec Stanko Sedovšek, rojen 8. 11. 1934, je bil že dva meseca zaposlen pri niansiranju barv, v obratu pa dela že pet let. Znan je kot spreten in marljiv delavec.

Nesreče pri mazanju in nameščanju jermenov na strojih in transmisijah imajo nešteto vzro-

kov, ki izvirajo v glavnem od osebne nepredvidnosti, malomarnosti, nezadostne poučenosti in izkušnje pri tem delu. Nadzorno osebje, ki je odgovorno za poučevanje delavcev za varno delo, bi moralo kontrolirati izvajanje varnostnih ukrepov.

Navedeni vzroki so utemeljeni, ker drugače ne bi prišlo do opisane nesreče.

Dne 7. 11. letos je pričel z delom ob 8. uri. Po končanem šaržiranju surovin v kolodrob je z

vzvodom premestil jermen kolo-droba s prosto tekoče jermenice na gonilno, pri čemer se mu je jermen snel s transmisijske jermenice. Ko je hotel jermen ponovno namestiti, ni uporabil za to določene A lestve, temveč je poskušal jermen namestiti ročno. Pri tem je stopil na pločevinast sod, z levo roko nameščal jermen na transmisijsko jermenico, z desno roko pa se je držal droga, ki je pritrjen na konzolo pogonske transmisije. Ker je verjetno z levo roko jermen predalec spremljal, je prišel z nezapetim ročkom obleke v dotik z osjo transmisije, kar je bilo za njega usodno.

Os, ki je zaradi vlage in prahu hrapava ter lepljiva, mu je začela ovijati ohlapni rokav in vlekla ponesrečenca kvišku. Zaradi upora in teže telesa se je delovna obleka raztrgala in ponesrečenca sprostila tako, da je padel na tla.

Do nesreče je prišlo zaradi tega, ker ponesrečenec ni upošteval varnostnih ukrepov in nameščal jermen ročno, ne pa z A lestvijo, ki je za to določena, delo je opravil sam med obratovanjem transmisije, brez tuje pomoči ob vzvodu pogona med transmisijo in vodno turbino.

Poleg tega njegova delovna obleka ni bila upeta z gumbi (ohlapni rokav).

Če hočemo nesrečo globlje analizirati, pridemo do zaključka, da je ponesrečenec šaržil v kolodrob preveč surovin, kar je bil vzrok, da je sploh prišlo do manipulacije z jermenom.

Da se preprečijo podobne nesreče, moramo poostriiti varnostno disciplino in nadzor nad varnostnimi ukrepi pri mazanju in nameščanju jermenov na še obstoječe jermenice in transmisije, ki jih postopoma odstranjujemo.

R. M.

Je to pošteno ?

Ves kolektiv našega podjetja, posebno še kolektiv EE metalurgije, z zanimanjem zasleduje montažo nove vodne inštalacije v kopalnici. Vsi nestrno čakajo, kdaj bo to vse urejeno in končano. Res je, da se je vse skupaj nekako zavlačevalo tako, da nas je zatekla pred zaključkom del že zima. Pa ne samo to, tudi nekateri nepošteni se najdejo, ki že mortirane stvari snamejo in odnesejo. S tem nismo pospešili dela, temveč ga samo oviramo, ker je treba manjkajoče spet nadomestiti. Ti posamezniki se ne zavedajo, da so s tem napravili sebi in ostalim samo škodo — in to dvojno, to je, da delo dalj časa traja in pa finančno, ker se mora za ukradeni nabaviti novo.

Če bomo tako nadaljevali, potem z našo kopalnico ne pridemo nikamor. Bodimo pošteni vsaj do samega sebe, če ne že do drugih. Vse poštene člane kolektiva pa prosimo, da take stvari, v kolikor jih vidijo, preprečijo in krivce prijavi. Enkrat za vselej se moramo znebiti, kar je gnilega. V naši sredini ni mesta za nepošteno, ker kdor ni pošten, ta tudi ni delaven in je večni lenuh, ki se hoče na račun drugih okoriščati.

Vse koristnike kopalnice EE metalurgije opozarjamo, da bomo v kopalnici zahtevali red in čistočo, za katero bo odgovoren vsak posameznik. Ni rečeno, da je kopalničar tu samo zato, da bo za

nami čistil, temveč je tu zato, da bo skrbel za nemoteno in pravilno gretje vode, seveda poleg tega pa še za čistočo. Ne moremo zahtevati od kopalničarja, da bo čistil za vsakim posamezno, ki ima namero delati smeti in jih meče po tleh kopalnice namesto, da jih spravi, oziroma vrže v posodo, ki je za to pripravljena. Dogaja se, da so posode prazne, po tleh se pa najde vse, kar kdo hoče. Če imaš kakšno stvar, ki ti ne koristi več, vrzi jo v posodo za smeti, ravno tako si vzemi to posodo, kadar si očistiš omarico, kar bomo v prihodnje tudi zahtevali, in zmeči vse nepotrebno v njo.

Vse tiste pa, ki bodo namerno delali nered v kopalnici ali namerno poškodovali vodne naprave, bomo najstrožje kaznovali in odstranili iz kopalnice, ker za take v naši skupnosti ni prostora. Bodite pa toliko zavedni, da vsako poškodbo vodnih inštalacij takoj prijavi kopalničarju, da se ta popravi, ko je okvara še majhna. Pri malih okvarah so tudi stroški manjši. Tovariši, zavedati se moramo enkrat za vselej, da vsi stroški, ki nastajajo v sanitarnih napravah, to je, kopalnici, straniščih in podobno, gredo na račun naše ekonomske enote, to je iz naših finančnih sredstev.

Sanitarne naprave naj bodo odraz poštene delavske zavesti in merilo kulturnega nivoja.

M. K.

NA POTI SO SE POŠKODOVALI

Jože Plevnik, star 25 let in Franc Jožovec, star 25 let. Oba sta delavca iz obrata valjarna. V nedeljo, 28. 10. 1962 sta se peljala na delo z motorjem. Na Ljubljanski cesti pri Medlogu jima je po njihovi izpovedi spodneslo motor na pesku. Zaradi nepredvidnosti sta se prevrnila in si oba poškodovala kolena.

Anton Stvarnik, star 37 let. Zaradi hitre in nepredvidne vožnje mu je na pesku v ovinku spodne-

slo motor. Pri padcu si je poškodoval desno roko.

OPOZORILO

Vozniki akumulatorskih vozil, viličarjev in traktorjev so dolžni upoštevati prometne predpise. Vožnja drugih oseb na omejenih vozilih je strogo prepovedana. V primeru, da voznik ne upošteva prepovedi in bi se osebe, ki jih nedovoljeno prevažajo, poškodovale, odgovarja kazensko in materialno — voznik!

V OKTOBRU SMO IMELI

20 poškodb pri delu s 331 izgubljenimi dnevi in 3 poškodbe na poti s 23 izgubljenimi dnevi.

V PRAŽARNI

se je poškodoval pri delu:

Marko Cecelja, star 34 let. Pri odvozu aglomerata mu je spodrsnilo. Zaradi nepredvidnosti si je poškodoval roko.

V TOPILNICI:

Ivan Mironjug, star 25 let. Pri odvozu posod s cinkovim prahom mu je padla le-ta na nogo. Zaradi nepredvidnosti si je poškodoval stopalo.

Gojko Lončar, star 25 let. Pri čiščenju retort si je opeknel stopalo. Do poškodbe je prišlo zaradi pomanjkanja poklicnih izkušenj. Nadomeščal je delavca v času, ko je ta opravljal državljanske dolžnosti.

Ivan Vrabel, star 37 let. Pri podiranju predležev je zaradi nepredvidnosti udaril z roko ob voz ter si je poškodoval prst.

V VALJARNI:

Alojz Imenšek, star 34 let. Pri odvozu odpadnega cinka mu je zaradi nepredvidnosti padel cink na roko. Urezal ga je nad zapestjem.

Karel Padir, star 29 let. Pri žaganju protektorjev se je odvila zaščitna plošča ter mu je poškodovala palec desne roke. Do poškodbe je prišlo zaradi nepredvidnosti ponesrečenca.

Ivan Brezak, star 32 let. Pri prevozu platin se je voziček za transport platin prevrnil in ga udaril po nogah. Do poškodbe je prišlo zaradi neustreznih transportnih sredstev.

Jože Vrhovšek, star 37 let. Pri valjanju pločevine je udaril z roko po platinah. Poškodoval si je roko. Do nesreče je prišlo zaradi

pomanjkanja poklicnih izkušenj.

Anton Blatnik, star 36 let. Pri valjanju mu je nekaj padlo v oko. IZDELAVA ČAŠIC:

Korošec Helena, stara 20 let. Pri nakladanju sodov z odpadnimi čašicami je sod zdrsnil in ji stisnil prst na nogi. Do nesreče je prišlo zaradi neustreznih posod (sodov) za odpadne čašice.

V OBRATH ANORGANSKE KEMIJE:

Adolf Pajk, star 20 let. Pri premikanju strnjenih kolačev surovega Na-sulfita je zaradi nepredvidnosti dobil prst med dva kolača.

Anton Frišek, star 34 let. Pri potiskanju vozička z litoponom mu je zaradi tega, ker je potiskal s hrbtom in ker so bila tla spolzka, spodrsnilo. Pri padcu si je poškodoval komolec leve roke. **Obrat naj skrbi, da bodo v obratu litopona tla vedno hrapava.**

Miha Pukl, star 61 let. Pri predstavljanju vprežnega voza ga je lopata, ki je bila shranjena na vozu, zaradi nepredvidnosti udarila po roki in mu je poškodovala.

Avugst Čretnik, star 49 let. Pri nakladanju litopona z viličarjem ni upošteval prepoved vožnje. Zaradi nediscipliniranosti poškodovanca in vozača viličarja, mu je stisnilo prst na roki.

V ELEKTRO DELAVNICI:

Peter Pungartnik, star 32 let. Pri montaži razsvetljave na podestu hladilnika za žvepleno kislino je padel s podesta zaradi nezadostno pritrjene ograje. Poškodoval si je koleno.

V letih:	1958	1959	1960	1961	1962
Izg. dni tekoč. poškodb	14,0	13,8	13,2	14,3	18,8
Izg. dni od pošk. pret. leta	3,4	2,4	2,0	3,1	3,5
Izg. dni skupaj	17,4	16,2	15,2	17,4	17,3

S temi rezultati pa ne moremo biti zadovoljni. Naša naloga je, izboljšati preventivo in varnostno

KORISTNI PREDLOGI

S tem naslovom smo v prejšnjih številkah Cinkarnarja opisali več predlogov, ki so jih predložili naši delavci na razpis nagradnega natečaja, ki ga je bil razpisal UO v mesecu juliju 1962. Med predlogi sta bila tudi predloga tovariša Ivana ZORKA in tovarišice Milanke VUJAKLIJA. Da bi bilo odločanje o teh dveh predlogih lažje in pravičnejše, je komisija dala ta dva predloga v pretres obratom, v katerih bosta ta predloga prišla v veljavo. Izpopolnjena predloga je delavski svet podjetja obravnaval kasneje kot druge, to je na 8. redni seji v mesecu oktobru in vsakega izmed predlogov nagradil s 30.000 din.

Kaj predlaga tovariš Zorko?

Tovariš Zorko predlaga izboljšavo kontrole minizacije pri proizvodnji minija. Vzorec, ki ga vzame iz peči, najprej dobro premeša, ga preseje na situ DIN 100 in šele zatem analizira. Tako pripravljene vzorce pokaže realnejšo sliko minizacije oziroma, tako dobimo bolj točen procent minija, kar prej nismo mogli, ko še nismo sejali na situ in je zmeraj nastala razlika za 2 ali 3%. S tem načinom obdelave vzorca smo praktično skrajšali čas minizacije povprečno za dve uri pri šarži. V končnem rezultatu nam da to skrajšanje minizacije nekaj ton minija več na leto.

Štiri nove zaščitne barve — pigmente v našo kemično proizvodnjo

Tovarišica Vujaklijeva predlaga, da začnemo v Cinkarni proizvajati štiri nove zaščitne barve — pigmente.

Ti pigmenti so: cinkov tetraoksikromat, svinčev kromat, kromov hidroksid, in kromov oksid. Za izdelavo teh pigmentov bi se uporabljale samo domače surovine. Te pigmente uporabljajo za prve zaščitne premaze železa, jekla, aluminija itd. Njihova uporabnost je zelo velika.

Vse štiri pigmente je tovarišica Vujaklijeva laboratorijsko pripravila in bi lahko prešli na polindustrijsko pridelavo teh oljnatih barv. Seveda, vso stvar je po (Nadaljevanje na deseti strani)

V STROJNI SLUŽBI:

Jože Vodušek, star 17 let. Pri popravilu centrifuge ga je zaradi nepredvidnosti veriga ušcipnila za prst.

Alojz Medved, star 52 let. Pri odstranjevanju slepe prirobnice mu je zaradi nepredvidnosti ostanele kisline v cevi brizgnili po roki ter mu jo opekeli.

V MIZARSKI DELAVNICI:

Ivan Jurkovec, star 26 let. Pri izdelavi embalaže se je zaradi nepredvidnosti zaskalil v dlan desne roke.

V TRANSPORTNEM ODDELKU:

Martin Slapšek, star 39 let. Pri ročnem zaganjanju motorja ranžirne lokomotive se je le-ta nepredvideno vžgal ter so mu zobje vztrajnika stisnili prst. Do poškodbe je prišlo zaradi zavlačevanja popravila zaganjača.

Število nesreč in izgubljenih dni v podjetju je v mesecu oktobru za 29,1% nižje od lanskega povprečja. Za 10 mesecev tega leta smo v primerjavi s preteklim letom znižali število nesreč za 12% in izgubljene dneve za 9%.

Padec števila nesreč je občutnejši kot pa padec izgubljenih dni. To pa zaradi tega, ker je število nesreč padlo, izgubljeni dnevi od poškodb iz preteklega leta pa nam dvigajo povprečje na poškodbo.

Struktura izgubljenih dni na poškodbo je bila naslednja:

disciplino. Naše prizadevanje pa nam bo pokazalo rezultate.

R. M.

Vsi bi morali svetovati

RAZGOVOR Z UPRAVNIKOM KUHINJE TOPLEGA OBROKA TOVARIŠEM PLETERŠEK FRANCOM

Tovariš upravnik, radi bi vedeli, kako je zdaj v vaši kuhinji, ko ste končali s preureditvijo?

Dne 19. novembra si je preurejeni obrat ogledala komisija, ki so jo sestavljali tovariši dr. Hrušovar, Karlo Sagadin, Rudolf Malinovsky in še nekateri drugi. Komisija je takoj pokazala zadovoljstvo, saj je že ob vходу ugotovila, da so prostori sveže prepleskani in preurejeni, imajo sodobno osvetlitev in zračenje. Komisija je sicer svetovala, kako bi lahko še to in ono izboljšali, a v glavnem je bila kar zadovoljna.

So ta zunanja znamenja vse, kar ste naredili, ali ste morda mislili tudi na izboljšanje same hrane?

Vse, kar delamo, je zato, da bi izboljšali hrano. Zategadelj smo tudi nekdanjo garderobo preuredili v priročno skladišče. Tu bo-

Kuhinja toplega obroka ima zdaj tudi svoje skladišče, kjer bodo mogli shraniti ozimnico. To bo precej pocenilo hrano in popestrilo jedilnike čez zimo

Kaj pa glede jedilnika, ste kaj razmišljali?

Vodstvo kuhinje se je odločilo, da bo od časa do časa sklicevalo sestanke, ki se jih bodo udeležili predstavniki posameznih obratov, da bi z njimi razpravljali o minulih obrokih in o sestavljanju jedilnikov za prihodnje.

Prvi tak sestanek je bil 20. novembra. Na sestanku, ki se ga pa žal niso udeležili vsi povabljeni, smo se pogovorili o marsičem. Mnogi nasveti so bili za nas koristni in skušali jih bomo uresničiti. Prvo pa je, da smo začeli sestavljati desetdnevne jedilnike, ki so razobešeni, tako da lahko vsak ve, kaj bo v prihodnjih dneh za malico.

Kakšni so pa vaši načrti?

Naši načrti niso kdo ve kaj posebnega. Gre nam za to, da bi za čim manjšo ceno nudili našim delavcem kar se da boljše hrano. Seveda pa so zato zelo pomembne ocene abonentov, njihove želje in predlogi. Zato name ravamo odslej redno sklicevati sestanke, kjer se bomo z abonenti pogovorili o njihovih željah, upoštevali njihove predloge in pripombe, da bomo tako naš topli obrok zares približali željam in ukusom v najširšem možnem obsegu!

Upravnik kuhinje toplega obroka Franc Pleteršek

mo lahko hranili ozimnico. Poprej smo morali vse kupovati sproti, a nihanje cen na tržišču nam je zato često spreminjalo načrte v kuhinji. Priročno skladišče nam bo zdaj zagotovilo, da bomo imeli v njem pri roki raznovrstne artikole po zmernih cenah. Potlej bo možno kuhati pestro in bogato, ne da bi višali ceno toplega obroka.

Imate v kuhinji mimo skladišča še kakšne druge novosti?

Da, da! Omeniti moram predvsem stroj za lupljenje krompirja, potem nov pamti kotel in še

Slednjic je v kuhinji toplega obroka uspelo montirati nov kotel, ki že vpliva, da so jedila bolj okusna

električni štedilnik. Vse te naprave so nam omogočile, da smo zmanjšali število zaposlenih v kuhinji za eno moč, zdaj pa razmišljamo, če bi ne bilo mogoče, da bi skrčili zaposlene še za eno moč. Te naprave nam namreč omogočajo, da vsa jedila pripravimo dosti bolj naglo, a hkrati zagotavljamo večjo kakovost hrane.

ZAKAJ NI BILO INTERESA ZA MLADINSKO ODDAJO

»SONČNA URA«

Na svoji zadnji seji je TK-LMS sklenil, da se da razglas radia Ljubljane za mladinsko oddajo »Sončna ura« na razglasno desko, tako da bi bili zainteresirani mladinci in mladinke, ki bi želeli sodelovati na tej oddaji, seznanjeni s pravili in pogoji, ki so dani za to oddajo. Ta oddaja naj bi zblížala mladince enega in drugega delovnega kolektiva med seboj. Med seboj bi se pomerili v obliki tekmovanja v raznih oblikah naše dejavnosti (kulturne, športne, družabne prireditve itd.), vendar vse to v obliki vprašanj in odgovorov.

Vendar se oglas do danes ni pojavil na razglasni deski in je ta ostal v predalu tovariša, ki je bil zadolžen za to nalogo. Mislim, da smo tudi rok za prijavo pri so-

delovanju te oddaje zamudili.

Vem in prepričan sem, da bi se javili mladinci, ki bi hoteli sodelovati na tej oddaji in bi tudi naše kulturno življenje v podjetju malo zaživelo. Torej, kdo je zdaj odgovoren, da naša mladina ni bila seznanjena z razpisom? V glavnem krivda TK-LMS in tovariša, ki sta bila zadolžena.

Ne smemo trditi, da pri nas ni mladincev in mladink, ki niso zainteresirani za oddajo, saj jih sploh nismo seznanili s tem. Menim, da je treba sklepe TK izvajati in izpolnjevati, ne pa da so samo sklepi na papirju. Zelo žalostno je, da TK-LMS ni bil v stánju, da prijavi vsaj eno ekipo za mladinsko oddajo »Sončna ura«.

S. F.

čelo: o vsakem sestanku lahko pošljete uredništvu dopis, ki boste v njem opisali, na kakšnem sestanku ste bili, koliko je bilo na sestanku drugih tovarišev, kaj ste se pogovorili in kako boste sklepe sestanka uresničevali.

Dalje: vsi ste člani raznih društev in sekcij, bodisi v Cinkarni ali izven nje. Kaj mislite, da bi druge tovariše ne zanimalo, kaj tam počnete? Recimo v raznih krožkih Ljudske tehnike? Kako ste se učili voziti avtomobil ali motor? Kako je bilo na treningih ali tekmovanjih, če ste strelec,

morali popraviti in še pa še!

Morda v razgovoru s člani drugih kolektivov izveste kaj takega, kar bi mogli uvesti tudi v Cinkarni, ker bi bilo za nas koristno. Povedali bi nam lahko, kako se vozite na delo ali z dela, kakšne napore morate premagovati in — saj veste sami, kaj vse se vam rojeva v glavi! Dajte torej, zapišite te vaše misli in jih pošljite uredništvu! Morda ne bomo objavili vsega, kar nam boste pisali, verjetno vam bomo dopise tudi nekoliko popravili. Toda to vas naj ne skrbi! Vi samo dopisujte — s svinčnikom, črnilom ali pa tudi s pisalnim strojem. Vse nam bo prišlo prav.

In kadar napišete dopis »Cinkarnarju«, napravite spodaj črto in pod njo napišite ime, priimek in obrat, da vam bomo znali nakazati denar za prispevek. In če ne marate, da bi bravci vedeli, kdo je članek pisal, pripišite prav tako pod črto: »Brez podpisa!« Če tega ne boste pripisali bomo vaše ime objavili. Mimogrede pa vam naj sporočimo še to, da uredništvo nikomur ne izda imena pisca, zato vas naj ne bo strah, če boste napisali kakšno reč bolj negativno in kritično! Prizadeti pa imajo potlej možnost, da vam v novem članku odgovorijo!

Toliko to pot o tem, v prihodnje pa bomo redno objavljali nasvete našim dopisnikom in vam bomo v njih tudi sporočali, zakaj morebitnih prispevkov nismo objavili. Se enkrat to: ne bojte se, da ne znate pisati! Vselej vam bomo pomagali, če pa že res mislite, da sami ne bi znali napisati, se oglasite v uredništvu (v I. nadstropju ambulante, soba številka 60) in nam povejte, kaj bi radi videli napisano v našem »Cinkarnarju«.

Uredništvo

Nasveti DOPIŠNIKOM

Letos vas je bilo kar precej, ki ste uporabili naše glasilo, da ste v njem povedali svoje mnenje drugim članom kolektiva. Toda uredništvo še vedno ni zadovoljno. Bilo bi vas lahko več in tudi napisali bi lahko več.

Gre namreč za to, da v vašem vsakdanjem življenju v podjetju in izven podjetja doživljate razne dogodke, ki so zelo zanimivi. Kar pomislite, da večkrat doma pripovedujete ženam, ali v družbi prijateljem, kaj se dogaja v vaši delovni okolici. Vedite, da bi te dogodke radi zvedeli tudi drugi tovariši v kolektivu!

Vsi želimo, da bi bilo naše glasilo zanimivo, toda takšno bo lahko samo tedaj, če bomo vsi v njem sodelovali. Morda se mnogi niti ne domislite, o čem bi lahko pisali? Samo nekaj nasvetov: večkrat ste na raznih sestankih, kjer se pogovarjate o pomembnih zadevah. Toda tega, kar ste se na kakšnem sestanku dogovorili, ne izve nihče drugi. Zato velja na-

nogometiš, odbojkar, telovadec, atlet, smučar, jadralni letalec, ali kaj podobnega. Morda ste član kakšne amaterske gledališke družine? Bi ne bilo zanimivo, če poveste tovarišem, kako je na vajah, kakšne igre pripravljate, kje in kdaj jih igrate, kdo jih gleda? Podobno je, če igrate kakšen instrument! Kam hodite na ples in kako se zabavate. Morda vas zanima lov, ribolov, planinarstvo? Bi ne poskusili povabiti tudi druge cinkarnarje, naj gredo ob priložnosti z vami in bi jim povedali v članku, kako se bodo imeli?

Potlej se najdete v družbi s tovariši in kramljate o domačih in tujih zadevah. Bi ne bilo zanimivo, če bi vaše misli posredovali vsem članom kolektiva? Na primer o tem, kako bi mogli urediti kopalnice, kaj je narobe pri novih kolesarnicah, kako ste zadovoljni s toplim obrokom, kaj bi lahko izboljšali v vašem obratu, kaj bi

NAŠA BESEDA JE ZAKON

V PREJŠNJIH ŠTEVILKAH SMO OBJAVILI RAZMEROVA DOSTI GRADIVA, KI BI MOGLO KORISTITI OB RAZPRAVAH O NOVI USTAVI ZANIMALO NAS JE, KAKO JE TA STVAR ZAŽIVELA V PRAKSI. PRAVZAPRAV NISMO USPELI NAJTI NOBENIH POSEBNIH PODATKOV, ZATO NAS JE RAZVESELIL DOPIS NEKEGA NAŠEGA DELAVCA, KI JE NAPISAL NEKAJ SVOJIH MISLI:

Razprava o novi ustavi pri nas

Prebudil sem se iz »mrtvila« v Cinkarni, zato želim napisati nekaj besed o tem važnem vprašanju.

Čudno se mi zdi, da še do danes naš kolektiv ni zavestno za-

hteval od predpostavljanih, da bi poskrbeli za predavanja o novi ustavi. Eno predavanje je bilo organizirano, a udeležba ni bila popolna.

Mislim, da je že čas, da nam ne

bo največja skrb samo velika plača oziroma veliki prejemki. Naša nova ustava nam ne bo dala »velikih plač«, pač pa nam daje možnost, da do njih pridemo, če bomo to s svojim delom zaslužili. To govorim samo zaradi tega, ker je dosežanja praksa pokazala, da nekateri ne mislijo o ničemer drugem, kot o denarju. Ta skrajnost nas vodi do tega, da smo včasih pripravljani tudi svojo vest prodati za denar, žaliti posameznike in organe delavskega samoupravljanja. Člani ZK, Mladinska organizacija, kakor tudi druge organizacije bi morale posvetiti temu vprašanju veliko večjo pozornost. Vsak popust v tem pogledu nas pušča izven dogajanja. Naš delav-

ski razred Jugoslavije je s Komunistično partijo na čelu, s svojo borbo v vojni omogočil ustanavljanje društev, v katerih je delo in človek osvobojen vsakega izkoriščanja. Doseženi rezultati nam omogočajo napredek socialističnih odnosov med ljudmi in razvoj vsakega posameznika v naši socialistični domovini. Zato naj bo naša prva skrb, najti toliko svobodnega časa, da se sestanemo in pogovorimo o tem zgodovinskem dokumentu. Zavest vsakega posameznika bi morala biti na najvišji ravni v času, ko polagamo temelje naši prihodnosti. Čas, ki ga bomo porabili za razpravo o novi ustavi, nam ne bo zamen!

I. K.

Izobraževanje za delovno mesto v topilnici

V okviru izobraževanja za delovno mesto v topilnici, so bili dne 27. 10. 1962 izpiti za mojstre. Izpit je opravilo 5 mojstrov iz topilnice, in sicer: Slokar Rudi, Hotko Ivan, Blazinšek Anton, Leben Anton in Solar Franc.

Povprečna ocena na izpitu je bila 3,6, kar je pripisati dejstvu, da so bili izpiti šele 4 mesece po končanem tečaju in da je bila snov precej obsežna in zahtevna. Na splošno je bila izpitna komisija z odgovori kandidatov za-

mesečnem tečaju, kjer so predavali strokovnjaki iz podjetja. Kandidati so vložili dosti truda, saj so morali poleg rednega dela po dolgih letih zopet sestiti v šolske klopi. Njihov trud pa ni bil zaman, saj so na izpitu vsi uspeli in jim zato gre vse priznanje.

V nadaljevanju programa za izobraževanje v topilnici, trenutno poteka tečaj za kurjače, ki so razdeljeni v dve skupini. Vseh skupaj jih je 40, tečaj za bo-

oviro za oviro, ki nam stoji na poti k večji proizvodnosti dela, premagujemo z vso odločnostjo. Zato pač ni presenetljiva 90,5 % udeležba v akciji cepljenja proti gripi, ki smo jo izvedli v treh tedenskih presledkih od 26. oktobra do 10. novembra. Nikake agitacije, niti političnega prepričevanja ni bilo, a je vendar prišlo k cepljenju 10% delavcev več, kot jih je bilo na delu v dneh cepljenja. Da bi ostali zdravi, ko bo gripa spet redčila naše vrste pri pečeh, pri strojih in vsepovsod, kjer je potrebna zdrava delovna roka, so prišli nekateri k cepljenju celo z dopustov in z bolniškega staleža. Sodeloval sem s cepilno ekipo in reči moram, da me ni toliko presenetila obilna udeležba in discipliniranost udeležencev, kot zahvala, ki so jo mnogi izrekli zdravniku po opravljenem cepljenju.

Proizvajavec cepiva — žive suhe vakcine, pripravljene iz virusov gripe tipa A in B — garantira 80 % uspeh, če bo vrsta epidemije povzročena po virusih istega tipa in če je cepljenje izvršeno pravilno in po vseh tehničnih zahtevah. Ker traja imuniteta 6 mesecev, lahko računamo, da nam bo to preventivno cepljenje v primeru ponovne pomladanske epidemije, ohranilo na delovnih mestih približno 260 delavcev in prihranilo nad 3 milijone din, ki jih nam ne bo treba izplačati za bolniška nadomestila. Pri izračunavanju ekonomske škode, ki jo imamo zaradi obo- lenj, pa ne štejemo le denarnega nadomestila. Pomembnejša je izguba na proizvodnji in narodnem dohodku.

Z gotovostjo pričakujemo, da se nam bo dobro obrestovalo 500.000 din, ki jih je podjetje dotiralo naši obratni ambulanti za

nabavo 5560 doz cepiva za dvakratno cepljenje, čeravno smo morali uničiti 750 doz, ker udeležba ni bila 100 % in ker je rok uporabnosti cepiva zapadel 10. novembra.

Se nekaj podatkov o uspehu akcije: dvakrat, to je popolno, je bilo cepljenih 1271 delavcev (74,72 %), samo enkrat pa 268 delavcev (15,76 %). K cepljenju se ni odzvalo 142 delavcev (8,35 %). Zdravnik je odklonil cepljenje 13 delavcev zaradi srčnih in drugih obolenj. Čeravno predvideva proizvajavec cepiva, da normalno 5 % prvič cepljenih oboli za vročinsko reakcijo do 37,5° C, se je zaradi take reakcije javilo pri zdravniku le 10 delavcev, ki potem niso bili drugič cepljeni.

Vse priznanje gre obratni ambulanti Cinkarne, ki je dala iniciativo za cepljenje, še posebej zdravniku dr. Slavku Šoparju in med. patronažni sestri Majdi Vučkovi, ki sta sodelovala v cepilni ekipi. Zahvaliti se moramo tudi infektorskemu oddelku celjske bolnišnice in Centralnemu higijenskem zavodu v Zagrebu, ki sta pomagala pri nabavi cepiva. Vse priznanje tudi našemu nadzornemu osebju, ki je pokazalo za cepljenje izredno razumevanje ter s tem omogočilo, da smo akcijo izvedli med rednim delovnim časom in v tako lepem redu in brez vsakih zastojev.

Res smo lahko zadovoljni z visoko stopnjo zdravstvene razgledanosti cinkarnarjev, kajti le v tem lahko iščemo vzrok tako le-

pega uspeha cepljenja. Skrb za lastno zdravje in za zdravje so- človeka je res že mnogim postala osebna navada, nam vsem pa družbena pravica in obveznost. S tako zavestjo nam ne bo težko stopiti v novo leto, saj lahko pričakujemo, da bodo uspele tudi druge akcije za izboljšanje našega zdravja in za varnejše delo.

si

Dodatek za kruh

Na 9. seji je delavski svet sprejel sklep, da dobi vsak delavec v polnem rednem delovnem času dodatek 680 dinarjev v osebnih dohodkih iz sklada skupne porabe podjetja.

Ta sklep je sprejel delavski svet na pojasnilo tovariša Haasa, tajnika komisije za osebne dohodke, ker je po Odloku Zveznega izvršnega sveta, objavljenega v Uradnem listu FLRJ št. 40/62, navedeno, da smejo gospodarske organizacije skupna sredstva za osebne dohodke s 1. oktobrom 1962 povečati na račun zvišanih cen za kruh.

Po izračunu, ki smo ga opravili v primerjavi z določili in splošnimi merili o povečanju osebnih dohodkov po 27. točki Navodila o izvajanju načel in splošnih meril ter delitev čistega dohodka v gospodarskih organizacijah, smo ugotovili, da sme dodatek na osebo znašati 680 dinarjev brutto za en mesec.

Šalama se...

En mesec je že minil, odkar se je pričel pouk na Tehniški šoli v Cinkarni. Ugotavljamo, da so slušatelji z vso resnostjo zgrabili za učenje, čeprav pod precej težkimi pogoji, saj morajo vsak dan opraviti še svojo dolžnost na delovnem mestu. Razveseljuje je tudi ugotovitev da so izostanki minimalni. Iz razgovora s slušatelji ni težko razbrati, da so le-ti zaskrbljeni, kajti snovi je veliko, čas za učenje pa je skopo odmerjen. S predavatelji so zadovoljni menijo pa, da nekateri precej hitro in da so nekatera poglavja premalo pojasnjena. Skratka kup težav, ki pa so očitno težave s katerimi se sreča vsak začetnik. Razumljivo je, da se je marsikateremu slušatelju težko spet privaditi na šolske klopi, od katerih se je že pred leti ločil. Teško je spet pričeti listati po šolskih knjigah, od katerih smo se že zdavnaj poslovili in katerih vsebina nam je že v precejšnji meri izpuhtela iz glave.

Za večino slušateljev je problem izmenskega dela urejen, ta-

ko, da imajo popoldneve proste za predavanja in učenje, medtem ko na skrajšan delovni čas zaenkrat ne moremo računati.

Takoj ob pričetku šole so slušatelji izvolili iz svoje sredine 6 članov razredne skupnosti, ki jo sestavljajo naslednji tovariši: Jernej Črešnar — kemični obrati, Vili Glažer — obrat organskih barvil, Jože Goršek — topilnica, Franc Poklšek — keramika, Franc Rozman — Zelezarna Store in Albin Zupanc — superfosfat. Ena izmed nalog razredne skupnosti je ta, da organizira študijske krožke iz tiste snovi, ki dela težave, poleg tega pa skupno z vodstvom šole in predavatelji rešuje probleme, ki nastopajo pri pouku.

Morda bi bilo prerano karkoli prognozirati v zvezi z delom šole, jasno pa je eno, šola bo zahtevala maksimalni napor slehernega posameznika in izpiti, ki bodo ob koncu prvega semestra, bodo šele pokazali, komu je pravzaprav mesto v Tehniški šoli. Vsi skupaj se moramo zavedati, da nas čaka trdo in naporno delo.

Kandidat — topilničar — odgovarja na vprašanja izpitne komisije, ki jo sestavljajo ing. Miloš Rant, Jože Naraks, Zdravko Brdnik, ing. Iskren Pipuš in ing. Slavko Vrhovec

dovoljna, zlasti je navdušil tov. Solar, ki je pokazal izredno znanje. Kandidati so opravljali izpit iz naslednjih predmetov: Osnove kemije in fizike, tehnologije cinka, ognjestalno gradivo, izdelava retort in predležev, goriva, toplotna tehnika, konstrukcije peči in destilacijo cinka, HTV in zakonodaja.

Snov je bila predelana na tri-

trajal do sredine januarja 1963. Za njimi bodo prišli na vrsto topilci. Izobraževanje za delovno mesto v topilnici je ob predvideni rekonstrukciji še posebej pomembno. S tem moramo nadaljevati, saj je tak način izobraževanja delavcev sodoben, cenen in podjetju zelo koristen. Zeleli bi, da bi tudi drugi obrati šli po isti poti, kot gre topilnica.

Športna tekmovanja v čast dneva republike

Na pobudo Izvršnega sveta sindikalne podružnice je referat za šport razpisal tekmovanje v čast Dneva republike med sindikalnimi podružnicami. Tekmovale so moške in ženske ekipe v šahu, streljanju in namiznem tenisu. Žal se ženske niso odzvale v toliki meri, kakor smo pričakovali. Za to tekmovanje so se prijavile sindikalna podružnica metalurgija, SP uprava, SP vzdrževalni obrati in SP anorganska kemija.

Rezultati:

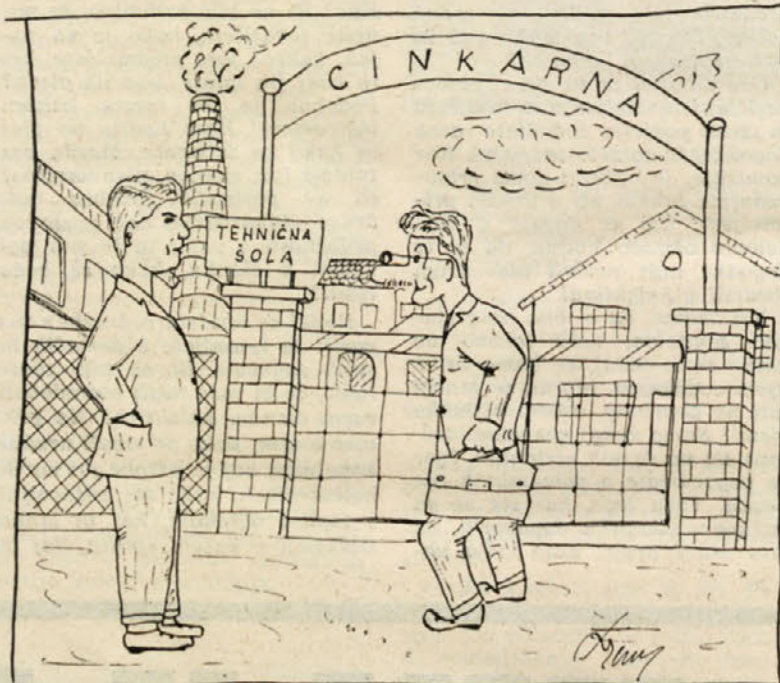
SAH

1. Metalurgija I s 14 točkami (Snajder, ing. Klinger, Arh in Počivalšek); 2. Uprava 12½ točke (ing. Vrhovec, ing. Pipuš, ing. Stegenšek in ing. Kapus); 3. Skupne delavnice 6½ točke (Jovanovič, Krašovec, Ramšak B. in Kisovec); 4. Metalurgija II 4 točke (Persolja, Mraz, Jančič in Kantušer) in 5. Anorganska kemija s 3 točkami (Dečko, Zele, Smeh in Schmidt).

Največ uspeha je imel član ekipe Metalurgije I tovariš Arh, ki je premagal vse svoje nasprotnike in s tem znatno pripomogel svoji ekipi. Po uspehu sledijo: ing. Vrhovec, Snajder, Počivalšek, ing. Stegenšek itd. V ženski konkurenci sta bili le dve tekmovavki, ki sta igrali dvokrožni turnir. Rezultat je bil naslednji: I. Metoda Kastelic, 2. Štefka Cmok.

STRELJANJE

1. Metalurgija I s 505 krogi (Andrejaš, Brečko, Pečnik); 2. Uprava I, 469 krogov (Smeh, Horvat, Kukovič); 3. Metalurgija II 429 krogov (Majerič, Veranič, Persolja); 4. Metalurgija III, 366 krogov (Leban, Kolšek, Mraz); 5. Uprava II, 263 krogov (Breznik, Fegeš). V ženski konkurenci je

— Kam pa, oča, kam?
— Ja, hm, v šolo! Pa ti, sinko moj?
— Plesat grem, oča, plesat!

nastopila samo ekipa uprave (Tomanova, Deberskova) in dosegla 173 krogov. Med najboljšimi v tej disciplini so bili Kukovič, Brečko, Pečnik, zatem Andrejaš, Majerič, Horvat in drugi.

Kot najboljšo žensko bi pohvalili Debrškovo, ki je dosegla 91 krogov od 100 možnih.

NAMIZNI TENIS

1. Metalurgija I (ing. Lebar, ing. Klinger); 2. Metalurgija II (Veselko, Lukašček); 3. Skupne delavnice III (Posinek, Kerček) 4. Anorganska kemija II, 5. Uprava I, 6. Metalurgija III, 7. Uprava II, 8. Skupne delavnice I, 9. Skupne delavnice II in 10. Anorganska kemija II.

Najboljši med vsemi je bil ing. Lebar, ki je premagal in priboril prvo mesto v metalurgiji I, zatem Veselko, Lukašček, Posinek, Ker-

ček, ing. Klinger in drugi.

Na proslavi Dneva republike je potem referat za šport razdelil nagrade najboljšim ekipam, posameznim zmagovavcem in prehodni pokal najboljši sindikalni podružnici. Letos je prehodni pokal osvojila SP metalurgije, ki je zmagala v vseh disciplinah, a prihodnje leto bo morda kaj drugače, saj bo tekmovalo kar šestnajst sindikalnih podružnic.

Letošnja udeležba je pokazala, da se ljudje v Cinkarni močno zanimajo za šport, le da ta dejavnost ni redna. Vsako leto bi naj bilo zato ob Dnevu republike podobno tekmovanje, ki bi pokazalo zaključne rezultate celoletne športne dejavnosti; najboljši posamezniki in ekipe pa bi prejeli praktične nagrade, a najboljša sindikalna podružnica prehodni pokal.

V naši Tehniški srednji šoli med predavanjem

Drugi dan po tem dogodku sem bil izredno potr in zamišljen. Se vedno so mi donele po ušesih žene svarilne besede: »Ne delaj si norcev, da se ti res kaj ne zgodi!« Bil sem vznemirjen in bal sem se, da mi grozi nesreča, ki se ji ne bom mogel izogniti, nisem pa vedel kdaj.

Ko sem zvečer odhajal v nočno izmeno, ki je začela kot običajno ob 8. uri, sem se trikrat zaporedom vrnil s pota domov, vedno sem kaj pozabil. Tretjič se pa le oglasi žena: »To pa spet ne bo nekaj prav, ker se ti nocoj tako vračaš domov. Nocoj nas bo spet skrbelo vso noč.« Nič nisem odgovoril, vzel sem hitro sveže oprano delavniško obleko, ki sem jo prej pozabil, in odhitel v tovarno. Posledica tega je bila, da sem prišel na delo malo pozneje kot po navadi, tako da je bila skupina že nared, čakali so samo še name.

Ze pri vratih me je ustavil moj pomočnik in se na vse grlo zakrohotal: »Hahaha, pje Anza, nocoj bomo pa pokali, imamo fircerjo za delat. Juhuhu!« Bila je to številka 14, to je najtežja dimenzija tega formata in je zaradi majhne porabe prišla le redkokdaj na vrsto. Zato mi je ta vest še huje pognala kri v glavo.

S tem pomočnikom sem imel vedno težave. Bil je to neki Aram, zelo robat in vihrav človek, vedno razkuštranih las, doma nekje okoli Pilstanja. Pravi Brdavs. Pri delu je bil nezanesljiv in zaradi njegove neprevidnosti smo utrpeli marsikatero opeklino. Za opomine in lepo besedo ni maral. Zato sva se vedno prepirala, čeprav je hotel imeti zadnjo besedo vedno on. Tako tudi ta večer. Ze pred začetkom dela sem ga opozarjal, naj dobro preizkusi klešče in ko sem že potiskal prvo ploščo v cink, sem ga še enkrat prosil, naj bo previden. Spet se je zadržal: »Ja, ja, ja, kdo bo kar zmeraj tarna, saj nismo zajci, kršenduš. Korajže je treba!« V tem pa je že korajžno zgrabil ploščo in jo še z večjo »korajžo« dvignil nad cink.

Tedaj pa — o groza! Klešče so popustile, mokra in mrzla plošča pa se je z vso težo zarila v tekoči cink. Strašna eksplozija je pretresla tovarno, iz kotla pa je vrglo v zrak več sto kilogramov tekočega cinka.

Pljusk cinka se je zagnal v mene in me vrgel s kotla s tako silo, da sem na mestu obležal. Prav tako je vrglo na vse strani tudi druge, ki pa so k sreči odnesli le manjše opeklino. Brž so priskočili in strgali z mene ostanke goreče obleke. Padel sem takoj v nezavest in zavedel sem se šele v ambulanti, ko mi je že prispel zdravnik močil usta s konjakom.

Pomočnik je dobil največ cinka v obraz in seveda v oči. Zato je bil takoj prepeljan na očesno kliniko v Maribor. Pozneje ga nisem več videl, kakor pa sem zvedel od drugih, je oslepel.

Mene pa je zdravnik očistil od ostankov cinka, nato pa so me ovili v rjuhe in odpeljali v bolnišnico na nadaljnje zdravljenje.

Dežurni zdravnik v bolnišnici je bil o nesreči in o stanju ponesrečencev že od tovarniškega zdravnika docela informiran, zato me je po sprejemu takoj oddal sestram, da mi določijo posteljo. Dale so me v sobo, kjer so bili najljahji bolniki in še to na prvo posteljo ob vratih. Ker so ti bolniki imeli celo noč odprta okna, večji del pa tudi vrata, sem bil tako izpostavljen prahu, kar je bilo zame zelo usodno. Ko so me zjutraj položili na operacijsko mizo in me odčili iz rjuh, se je zdravnikom nudil žalosten prizor. Poleg strahotnih opeklin, ki sem jih imel po glavi in vseji levni strani telesa, sem zaradi nočnega prepiha začel kazati še znake škrlatinke. Čeprav so bili vsi mnenja, da bom vsak čas podlegel in da je vsako upanje v rešitev tvegano, so me vendarle zelo skrbno očistili ožgane kože, namazali in posuli z nekim prahom, nato pa povili s povoji. Zatem so me močno pokritega prepeljali z vo-

Ivan Stermecki:

Spomini na Cinkarno

(Nadaljevanje in konec)

zičkom v izolirnico. Bolniki iz sobe, kjer sem prenočil, so bili vsi na hodniku in presenečeno gledali, da me niso dali nazaj v sobo, temveč so me peljali kar naprej do stopnišča, nato pa z vozičkom vred prenesli v pritličje. Radovedno so gledali skozi okno hodnika, kam me peljejo. Ker pa je ista steza, kot v izolirnico, vodila tudi v mrtvašnico, so bili vsi mnenja, da sem med operacijo umrl in me zdaj peljejo tja.

Trenutek za tem pa se je na hodniku pojavil zastopnik iz tovarne. Prišel se je osebno informirat o mojem stanju, zato je kar na hodniku stojiče bolnike vprašal, če jim je znano, kje je ponesrečenec iz Cinkarne, ki so ga sinoči pripeljali. Pokazali so mu z roko skozi okno ter dejali: »Pravkar so ga na vozičku vsega pokritega peljali v kovačnico. Več kot tri ure so ga imeli na mizi.« Zastopnik ni več dolgo vpraševal, temveč se je obrnil nazaj v tovarno in javil, kar je zvedel. Posledica tega je bila, da je časopis, ki je naslednji dan poročal o hudi nesreči v Cinkarni, objavil tudi vest, da je eden izmed ponesrečencev že med operacijo zaradi težkih poškodb podlegel. Ker je bilo splošno mnenje, da

zato jo je še strožje premerila od nog do glave. Na prošnjo, naj ji pokaže moža, ali pa vsaj po pravici pove, kako je z njim, jo je grdo nahrulila: »Salamenske frklje, takole letate in divjate za dedci, namesto da bi kaj delale. Res ni čuda, da je toliko nesreče na svetu. Kar pojdi, takega grešnika boš že še kje dobila!« Zaloputnila je vrata in odšla.

Mlada mati, ki je navezana na svojega moža in ki obenem še čuti pod srcem rahel utrip tistega, katerega oče je v smrtni nevarnosti, — bo gotovo lahko razumela, s kakšnimi občutki je takrat žena zapustila bolnišnico. Toda nič se ni dalo pomagati, kajti kar je tistikrat izrekla »prečastita«, to je bilo kakor pribito in je bila vsaka pritožba neumnost.

Kljub temu pa je kmalu zatem, ko sem jo odslovil, zbrala okrog sebe še nekaj sester, ki so ob postelji začele moliti neke molitve za umirajoče in za spreobrnenje grešnikov. Prav takrat pa sem se začel na postelji vse bolj stresati in premetavati. Najbrž so popustile injekcije in bolečine so se strahotno stopnjevale. Zdelo se mi je, da so me vrgli v razbeljeno žerjavico. Zvijal sem

leč od tega, kajti res najhujše trpljenje se s tem šele začena. Ko so zdravniki videli, da sem s smrtjo takorekoč skregan, je bilo treba misliti na zdravljenje. Previdno so mi začeli odvijati roko, toda ojoj. Povoji so se zaradi gnaja in hude vročine zlepili, kot skorja in bilo jih je nemogoče rešiti. Zato so jih prerezali od rame do prstov ter nato previdno odstranjevali. Naravno, da so po voji trgali tudi kožo, zato si naj bolečine vsak sam predstavlja. Ko so s pincetami odstranili še odgnito in ožgano meso, se je na več mestih pokazala kost nadlahnica. Tako očiščeno roko so potem polili s tekočim lapisom. Začelo je kot bi vliil vodo v razbeljeno mast in še danes ne vem, od kod sem dobival moči, da sem mogel vse to prenesti. Ko je bila gotova roka, so se lotili glave, nato vratu in nazadnje oprsja. Povsod pa iste bolečine in isto trpljenje. Ena sama taka operacija je trajala od 5 do 6 ur. Prevezovali so me vsak drugi dan. Ker pa so me te muke le preveč izčrpale, so vrstni red prevezovanja uredili tako, da so prevezali en dan roko in glavo, drugi dan pa vrat in oprsje. To je trajalo tri tedne. Ves ta čas niso pustili k meni nobenega obiska, niti žene, kajti bil sem od tega mučenja toliko slab in izčrpan, da sem bil še vedno v življenjski nevarnosti. Šele po treh tednih so se začele rane manjšati in celiti, zato so tudi vedeli, da sem izven nevarnosti. Prevezi so bili zdaj bolj poredki, zato so tudi izjemoma pustili k meni obiske dvakrat tedensko.

Neko popoldne me je obiskal sam obratovodja ing. Krulc. Pri tem sta bila navzoča tudi primarij in sestra prednica. Slišal sem primarija, kako mu je pripovedoval, koliko je trpel in kako ga je izmučilo vsako moje prevezovanje, samo zato, ker je videl, s kakšnim junaštvom in premagovanjem sem prenašal to nečloveško trpljenje. »Le izredno trdna narava in pa močna volja do življenja je tega človeka rešila gotobe smrti«. Obratovodja mi je iskreno čestital zaradi takšnega zdržanja, ter mi je zaželel skorajšnje okrevanje. Seveda pa ni pozabil omeniti tudi pripombe, ki jo je bil dolžan izreči po »uradni dolžnosti«. Namreč, da je to lep primer, kakšne hude posledice lahko nastanejo zaradi premajhne pazljivosti pri delu in da bo treba v prihodnje temu problemu posvetiti še več pozornosti. Tako sem ta dan po zaslugi teh razgovorov dobil novo ime, ki se me je dolgo držalo. Od tega dne mi namreč v bolnišnici nihče več ni rekel drugače kot »Cinkarniški mučenik«. Tudi sam skoraj nisem mogel verjeti, da je mogoče človeku prestati take muke in če bi bilo treba začeti še enkrat znova, bi pač z veseljem pograbil najbližje sredstvo, da bi si končal življenje. Še štiri tedne je trajalo, da so se mi rane popolnoma zacelile, tako da sem po sedmih tednih lahko zapustil bolnišnico.

Kakor se vedno vsaka večja nesreča konča z obravnavo na sodišču, tako se je tudi ta. Potrjeno je bilo, da je nesrečo zakrivil zaradi neprevidnosti moj pomočnik Aram, čeprav sem jaz vztrajal na tem, da je za nesrečo odgovorna tudi uprava, ker premalo skrbi za orodje in za zaščitne naprave.

Po končani sodbi sem vstal ter prosil zastopnika podjetja, naj posreduje, da bi mi uprava priznala vsaj malenkostno odškodnino za prestopane bolečine. Bil sem namreč popolnoma izčrpan, zato potreben okrepčila, hkrati pa v pomanjkanju, tako da bi mi bila vsaka, tudi najmanjša podpora, dobrodošla.

Zastopnik pa mi je s prijaznimi, skoraj laskavimi besedami razložil takol: »Popolnoma ste upravičeni, da zahtevate odškodnino, saj ste si jo desetkrat krvavo zaslužili. To bi na vašem mestu brez pomislekov storil tudi jaz. Le eno je. In sicer to, da odškodnino ne morete zahtevati od podjetja, ker ga je pravkar sodišče oprostilo vsake krivde, ampak od njega, ki je nesrečo povzročil. Tožite ga.«

Pogledal sem sodnika, ki pa je na te besede samo prikimal. V očeh sem začutil solze, a v prsih me je stisnilo, kot bi me zgrabil nekdo s kleščami za srce. Sese-del sem se na klop, toda le za trenutek. Zbral sem vse moči, vstal, ter s tresočim glasom skoraj zavpil: »A tako, zdaj naj za odškodnino tožim reveža, ki je za svojo neprevidnost itak že pre-hudo kaznovan s tem, da je izgubil oči. Četudi bi mu imel kaj vzeti, tega ne bi mogel storiti in tega tudi nikdar storil ne bom.«

Opotekel sem se proti vratom brez pozdrava, jih odprl in zaloputnil za seboj. V čakalnici pa sem se zrušil na klop poleg žene, ki je čakala, da me odpeljejo spet domov. Slišala je burno razpravo, zato ji ni bilo treba ničesar praviti. Rekla mi je: »Vse sem slišala. Ali jih vidiš, barabe, kako se znajo izmazati. Fuj, hudiči, stokrat prekleti. No, pa saj revež nikjer ne najde pravice.« Debele solze so ji pritekale po licu, zato je zarila glavo v predpasnik in se začela krčevito tresti.

Ko sem jo videl me je v prsih še bolj prišlo. Zmeglilo se mi je pred očmi in v hipu sem videl pred seboj vse prestane bolečine in gorje, ki sem ga prestal v dveh mesecih. Spet sem zaplaval v neznanne višave in spet me je začela objemati bela žena in me božati z mrzlimi in koščenimi rokami. Spet sem videl ob nogah satana, kako se mi je režal in potiskal žerjavico pod mene, da je še bolj peklo.

Ko sem se spet zavedal, je bila razpravna dvorana prazna in vrta odprta. Bila je že ura dvanaest in sodniki, zapisnikar in advokat, vsi so že odšli mimo nauju hladni, brez najmanjšega sočutja.

Ko se je umirila tudi žena je rekla: »Pojdiva, kaj hočeva še čakati.« Bil sem zelo slab, zato ma je prišla za roko kot mati neboljenega otroka in me vodila po stopnicah. Na ulici sva se opotekala kakor pijanca in ljudje so se radovedno ozirali za nama. Toda ne zastoj. Saj sva zares izgledala, kot bi naju bili pretepli.

Tako se je klavrno končala ena izmed težkih nesreč, ki jih beleži zgodovina Cinkarne, čeprav brez človeških žrtev, tako da podjetje ni moglo beležiti nobene škode, a smo je toliko več na svoji koži utrpeli mi delavci. Eno tretjino stoletja je že minilo od teh dogodkov. Mnogo gorja in trpljenja je šlo preko naših ramen že od takrat, toda spomini na te dogodke so tako čisti in sveži, kot bi se to zgodilo šele pred kratkim. No, seveda, le kdo bi mogel take stvari pozabiti.

ALI VESTE...

da bi kaplja vode, če bi letela s hitrostjo nekoliko kilometrov na uro, prebila precej debelo jekleno ploščo? da doseže nogometna žoga, izstreljena proti голу, hitrost 107 km na uro?

da zavzemajo vsi otoki sveta površino 9.742.000 kvadratnih metrov, to je skoraj toliko kot je cela Kanada? da pomeni Rio de Janeiro, ime nekdanje brazilske prestolnice, Januarska reka? Tako jo je imenovala portugalska ekspedicija, ki se je leta 1567 tu izkrcala.

Odčitasečna lažnička

Jana Smidova, nova igralka SLG Celje, bo prvič nastopila pred celjskim občinstvom kot »Odkritotrčna lažnička«. SLG Celje bo uprizorilo to igro za nas 19. januarja 1963 ob 17. uri.

Tak je naslov komedije, ki jo bo 18. decembra uprizorilo celjsko Slovensko ljudsko gledališče. Napisal jo je znani francoski pisatelj Marcel Achard. V njej najdemo celo vrsto zanimivih sestavin,

ki delajo to komedijo še posebej mikavno: vse dogajanje se vrti okrog mladega dekleta, ki je tako preprosto, odkritosrčno, v bistvu nepokvarjeno, da se pred preiskovalnim sodnikom (komedija se vseskozi godi na sodišču) sama zapleta v štrne, zaradi katerih bi lahko bila skoraj obtožena umora. Tako se v tej komediji prepleta vse, kar si človek želi za oddih: komedijsko figuro čednega, zapeljivega, zdravega dekleta, nekaj posrečenih tipov s sodnije, pokvarjena zastopnika »visoke družbe«, kriminalno zgodbo in pa tisto francosko prostodušnost, ki se nič ne sramuje pripovedovati o ljubezenskih zadevščinah.

Kdo je umoril dekletovega ljubčka? Dekle samo ali kdo drug? Ali je imelo samo svojega ljubčka, ali je skakalo tudi čez plot? Vse to boste morali razreševati prav tako kot preiskovalni sodnik v komediji, ki zaradi dekletove naravne lepote pada v huče izkušnje.

Komedija pa se dotakne tudi širših problemov: razgalja nečednost francoske visoke družbe in se poteguje za vrednost malega človeka, ki ga posebej čaka dekle — sobarica in policijski stražmojster.

Komedijo bo z režiral Juro Kisslinger, nastopili pa bodo v njej vsi na novo angažirani igravci. bh

Starejšim v spomin, mlajšim v spodbudo!

Naša igravska skupina je zaigrala tudi igro »Svojejavček«

Spet je na vrata potrkala zima. To pa je najprimernejši čas za delo na odrskih deskah.

Nekateri se bodo še spomnili tovarišev na sliki, ki so nas pred desetimi leti razvedrili s komedijo »SVOJEGLAVČEK«. Njej so sledile: »ZALJUBLJENI MIHEC«, »NE KLIČI VRAGA«, »TRIJE VAŠKI SVETNIKI«, »OGENJ IN PEPEL«, »SNEGULJČICA« in pester veseli večer.

Ze nekaj let sameva cinkarniški oder. Mislim, da bi bilo lepo in prav, če bi se ob našem jubileju spet zbrali prijatelji boginje Talije in obnovili kulturno dejavnost v Cinkarni.

Zato prosimo starejše in mlajše tovariše, ki bi želeli sodelovati v dramski sekciji, naj se zglasijo

pri tovarišu Ivanu Ramšaku v pripravi dela našega podjetja. — Na svidenje, Talija!

Clani naše igravske družine ob predstavi »Trije vaški svetniki«

Sprejeli smo pravila podjetja

Delavski svet podjetja je na 9. redni seji razpravljal o vseh predlogih in dopolnilih pravil podjetja, nakar jih je potrdil in sprejel. Pravila podjetja bomo razmnožili in razdelili vsem obratovodjem in mojstrom. Prav tako bodo pravila dobili tudi šefi sektorjev. Vsak član kolektiva, ki mu kakšna zadeva ne bo jasna, bo smel pri mojstru ali drugem šefu zaprositi za pravila in si jih ogledati. V prihodnji številki našega glasila bomo o vsebini pravil pisali bolj obširno, kajti sodimo, da morajo vsi člani vsaj okvirno poznati določila, ki so temelj vse naše dejavnosti.

KINO SPORED

Objavljamo spored filmov, ki jih bomo gledali v celjskih kinematografih od 15. decembra 1962 do 15. januarja 1963:

KINO UNION:
Od 16. do 22. XII. 1962 »REVIJA MORAVINIH FILMOV«
Od 23. do 27. XII. 1962 »BETONSKA DŽUNGLA«, angleški film
Od 28. do 31. XII. 1962 »OBRAČUN«, jugoslovanski barvni cinemascope
Od 1. do 5. I. 1963 »NENADOMA LANI«, ameriški vstavlison
Od 6. do 9. I. 1963 »NAJLJUBSI UČENEC«, ameriški vstavlison
Od 10. do 13. I. 1963 »V SOBOTO ZVEČER, V NEDELJO ZJUTRAJ«, ameriški vstavlison
Od 14. do 17. I. 1963 »KAKO LEPO JE ZIVETI«, italijanski cinemascope
KINO METROPOL:
Od 13. do 15. XII. 1962 »MATI IVANA ANGELSKA«, poljski
Od 16. do 18. XII. 1962 »OBSODBA«, francoski
Od 19. do 23. XII. 1962 »ZIVIM ZA TEBE«, ameriški barvni cinemascope
Od 24. do 27. XII. 1962 »NEPREDVIDENO«, francoski

Od 28. do 30. XII. 1962 »ZDRAVO, PRIJATELJI«, ameriška barvna risanka
Od 28. do 31. XII. 1962 »SOVRASTVO BREZ PRIZANASANJA«, zahodnonemški vstavlison
Od 1. do 4. I. 1963 »MASCEVANJE VIKINGOV«, ital. barvni cinemascope
Od 5. do 8. I. 1963 »APRILSKA LJUBEZEN«, ameriški barvni cinemascope
Od 9. do 12. I. 1963 »KOZARA«, jugosl. Od 13. do 17. I. 1963 »SALAMBO«, francoski barvni cinemascope
MATINEJE:
16. XII. 1962 »KARNEVAL V NEW ORLEANSU«, amer. barvni cinemascope
23. XII. 1962 »ČUDNO DEKLE«, jugosl.
30. XII. 1962 »BELA DIVJINA«, ameriški barvni
6. I. 1963 »VELIKI POGAVAR«, francoski vstavlison
13. I. 1963 »PO NEDOLZNEM OBTOZEN«, ameriški
20. I. 1963 »NEDOKONČANA ZGODBA«, nemški
Predstave so vsak dan ob 16., 18. in 20. uri, matineeje ob nedeljah dopolne ob 10. uri.
Spored objavljamo po podatkih Kino podjetja Celje in za spremembe ne odgovarjamo.

»Plesoči osliček« v režiji Janeza Drozga. Premiera je bila 6. decembra. »Plesoči osliček« je glasbena komedija za otroke, zelo primerna za Novoletna praznovanja. Tudi naš kolektiv bi se lahko odločil za predstavo, združeno s sporedom Dedka mraza v prostorih SLG Celje. Na sliki: Pavle Jeršin, Volodja Peer, osliček — Stan-ko Potisk in Janez Škof. Tudi odrasli se bodo ob komediji prisrčno nasmejali!

SOLA SODOBNEGA GOSPODARJENIA

I. GOSPODARSKI SISTEM (2)

b) Kaj je konkretna gospodarska politika?

Zakonski predpisi, ki jih čisto imenujemo tudi gospodarsko-politični instrumenti ali ukrepi, začrtujejo tekočo ali konkretno, pa tudi operativno gospodarsko politiko. Ker obravnavajo zakonski predpisi različna gospodarska področja, delimo celotno gospodarsko politiko na razne zvrsti: denarno-kreditna politika, investicijska politika, politika delitve dohodka, neposredna tržna politika in zunanje-trgovinska politika. Vsem tem zvrstem gospodarske politike pa daje družbeno in delavsko upravljanje socialistično konkretizacijo.

To pot nam naj zadošča, da smo spoznali glavne zvrsti gospodarske politike, o njih samih posebej pa bomo govorili kdaj kasneje. Zdaj nas zanima vprašanje, če smemo govoriti o »novem« gospodarskem sistemu? Ker nismo spremenili organizacijske strukture gospodarstva in ker nismo spremenili vseh zvrsti gospodarske politike, je prav, če

govorimo le o spremenjenem oziroma izpopolnjenem gospodarskem sistemu.

Četudi zapažamo te spremembe morda šele v končni fazi, to je v njihovem zakonskem zapisu, moramo vedeti, da izvirajo povsem iz razvoja samega. Zato ne moremo govoriti, da bi te spremembe nastale naključno, temveč so pogojene z vsebino našega socialističnega gospodarstva. Razmah delavskega upravljanja, predvsem pa povečana produktivnost dela, sta pokazala, da so postali veljavni administrativni elementi ovira za nadaljnje racionalno, ekonomično, rentabilno poslovanje v naših gospodarskih organizacijah. Vsebinska naše gospodarske politike je zaterej terjala skladno z razvojem določene spremembe in zdaj nas zanima, katera so glavna načela spremenjenega gospodarskega sistema? Na prvem mestu lahko omenimo odpravljanje administrativnih metod v usmerjanju gospodarstva, zatem bolj sproščeno delovanje tržišča, spremembe v deviznem in zunanje-trgovinskem režimu, vskladitev fiksnih obveznosti na vložena osnovna in

obratna sredstva in proporcionalna delitve dohodka med kolektivom in družbo.

Ta načela so osnova spremenjenega, izpopolnjenega gospodarskega sistema. Tovariš Edvard Kardelj pravi, da lahko primerjamo zgodovinski pomen teh sprememb z največjimi revolucionarnimi dogodki našega družbenega razvoja, kakor je bila npr. nacionalizacija, uvedba delavskih svetov, uvedba komunalnega sistema in podobno.

Morda zdaj, v težavah vsakdanje prakse, ne moremo v polni meri dojeti vseh posledic teh sprememb, očitno pa je, da bo čez nekaj let vse naše družbeno življenje pod njihovim vplivom. Jasno pa je, da moramo biti realisti, ko presojamo nadaljnji razvoj oziroma pogoje za stabilizacijo novih odnosov nadaljnega napredka. Ne bi bilo pravilno, če bi menili, da smo z načelno ureditvijo opravili vse, da bo posledje vse samo po sebi teklo. Dejstvo, da postajamo srednje razvita država, pomeni, da še vedno ne razpolagamo z zadostnimi materialnimi silami in sredstvi, da bi lahko napredovali tako hitro, ka-

kor si želimo. Temeljna protislovja, s katerimi smo se srečevali doslej, bomo srečevali na naši poti tudi v prihodnje. Nekatera izmed njih se bodo zmanjševala, druga pa se bodo v novih razmerah lahko pokazala še ostreje in globlje.

V zvezi s temi protislovji moramo pričakovati, da se bodo ponekod, kljub prizadevanjem za izenačenje izhodničnih pogojev za oblikovanje dohodka, pojavili socialno in politično nevzdržni razločki, ki jih bo treba urejati z ustreznimi sredstvi. Ob določanju notranje delitve dohodka v podjetjih se bodo pojavljale težnje po uravnolovki ali po širokih razponih, pri čemer bo prav tako potrebna ustreznna družbena akcija.

V nerazvitih gospodarskih panogah (kmetijstvo, obrt, promet) se novi odnosi delitve ne bodo takoj izrazili, temveč se bodo uveljavljali zelo počasi. Zato je modernizacija teh panog prvi pogoj, da bi novi odnosi tudi tu lahko učinkovali pozitivno. Končno še nismo uredili do kraja vprašanja zaostalih območij, kjer v zdajšnjih pogojih novih spre-

memb sploh ne moremo uveljaviti.

Kljub temu pa bomo lahko pričeli, da bodo spremembe vplivale pozitivno na celotno gospodarstvo, čeprav bodo rezultati v nekaterih vejah gospodarstva vidni prej, v nekaterih pa kasneje.

Mnogi pojmi iz tega poglavja bi terjali bolj podrobno razlago, a vse to bomo storili v kasnejših nadaljevanjih. V začetku vas nameravamo seznaniti z glavnimi potezami gospodarstva, kasneje pa bomo posamezna vprašanja razpravljali posebej in bolj podrobno. Tako bomo prihodnjič razpravljali o ustvarjanju dohodka, kar bo za nas posebej zanimivo. Vse bravce pa ob tej priložnosti prosimo, da nam pošljete vprašanja v zvezi z gospodarstvom, da bomo vedeli, kaj vas posebej zanima.

Dapisujte v
CINKARNAR

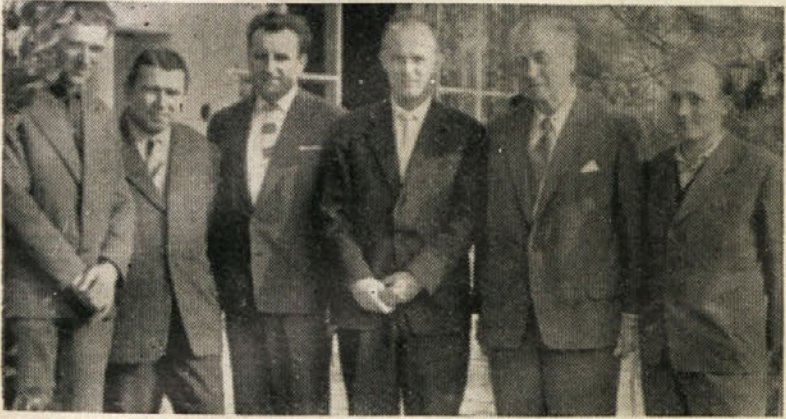
ŠAH

LEP USPEH ŠAHOVSKE SEKCIJE

TRETJE DO ČETRTO MESTO

V dneh od 2. do 5. novembra je bil v Portorožu zaključni del republiškega tekmovanja sindi-

kalnih ekip v šahu. Med desetimi moštvi sta bili tudi ekipi Cinkarne in Železarne iz Štor.

Moštvo Cinkarne v Portorožu

V šahu metalurgija prva

Moštvo uprave med igro

Zelo lep uspeh je zabeležilo naše moštvo, ki je v ostri konkurenci zasedlo tretje do četrto mesto, kar je doslej najlepši uspeh šahovske sekcije Cinkarne. Za naše moštvo so nastopili naslednji igralci: 1. ing. Slavko Vrhovec (4), 2. Jože Snajder (1), 3. ing. Iskren Pipuš (4 1/2), 4. Franc Dečko (2), 5. ing. Franjo Klinger (3) in 6. Ciril Počivalšek (1 1/2).

Številke v oklepaju pomenijo priborjene točke. Kot je videti, sta k lepemu uspehu največ pripomogla ing. Vrhovec in ing. Pipuš, ki sta z odlično igro osvojila 8 1/2 točk od vseh 16, kolikor smo jih dosegli. Presenetljivo slabo pa se je odrezala ekipa štorskih železarjev, ki je s sedmimi točkami zaostala na zadnjem, desetem mestu.

Končni vrstni red sodelujočih moštev:

1. Novinarji, Ljubljana 23 točk, 2. Železarna Jesenice 19, 3.—4. Državni sekretariat za notranje zadeve, Ljubljana in Cinkarna 16, 5. Metalna, Maribor 15 1/2, 6. Tekstilindust, Kranj 15, 7. Iskra ZZA Ljubljana — Pržanj 13 1/2, 8. Občinski sindikalni svet Šiška 13, 9. Občinski sindikalni svet Radovljica 12 in 10. Železarna Štore 7 točk.

Ker so se v zadnjem času pojavile težave glede organizacije tega tekmovanja, so se vodje sodelujočih moštev na sestanku domenili, da naj bo v prihodnje finale ekipnega sindikalnega tekmovanja v šahu vsako leto v tako imenovani turistični predsezoni.

jš

Udeleženci šahovskega tekmovanja med sidikalnimi podružnicami ob Dnevu republike

v zadnjem kolu srečala oba favorita, pri tem pa je bilo moštvo metalurgije v boljšem položaju, ker je v vseh treh poprej odigranih tekmah zmagalo 4:0, medtem ko je uprava oddala točko in pol in potrebovala v zadnjem kolu zmago 3:1 za osvojitve prvega mesta. Seveda je ta dvoboj bil sila razburljiv in ni čudno, da je bilo tudi veliko napak pri igri. Ze je kazalo, da bo upravi uspelo doseči zmago 3:1, toda kakor pri vsaki igri, tako je tudi tukaj imela veliko vlogo sreča, ki je bila tokrat naklonjena moštvu metalurgov, tako da se je ta dvoboj končal neodločeno 2:2 (Snajder — ing. Vrhovec remi, Arh — ing. Pipuš 1:0, Počivalšek — ing. Stegenšek remi, ing. Klinger — ing. Kapus 0:1) in s tem prvo mesto ekipi metalurgije. Naj še mimo-

grede omenimo, da je šahovska sekcija že leta 1954 organizirala medobratno tekmovanje šahovskih ekip, na katerem je zmagalo moštvo topilnice.

Končni vrstni red moštev: 1. Metalurgija I. 14 točk, 2. Uprava 12 1/2 točk, 3. Skupne delavnice 6 1/2 točk, 4. Metalurgija II. 4 točke in 5. Kemija 3 točke.

Pri ženskah sta Marica Cmok in Metoda Kastelic odigrali dvoboj dveh partij, ki sta obe končali neodločeno.

Individualni uspeh igralcev: Arh 4 točke (100%), Počivalšek, ing. Stegenšek, Snajder, ing. Vrhovec 3 1/2, ing. Klinger, ing. Pipuš 3, ing. Kapus 2 1/2, Jovanovič, Kantušar, Krašovec 2, Kisovec 1 1/2, Dečko, Jančič, Mraz, Ramšak B., Smeh, Schmidt 1, Persolja, Zele brez točke. jš

NAGRAJEVANJE VAJENCEV

Delavski svet je na predzadnji seji razpravljal o predlogu za nagrajevanje vajencev, ki se šolajo v Šolskem kovinarskem centru v Štorah. Predlog je predvideval, da bi vajenci v I. letniku dobivali od 4.600 do 5.560 dinarjev, v II. letniku od 5.600 do 7.160 in v III. letniku od 6.600 do 8.400 dinarjev. Ta razpon je v predlogu utemeljen s tem, da bi vajenci dobivali različne nagrade glede na uspeh. Ta tabela bi veljala samo za vajence, ki se šolajo v Štorah, medtem ko bi drugi vajenci prejeli še vedno enake nagrade, kakor doslej, torej v I. letniku 4.000, v II. 5.000 in v III. 6.000 dinarjev.

Po razpravi se je delavski svet odločil, da bomo nagrajevali vse vajence, ne glede na to, kje se

šolajo, v I. letniku 5.000, v II. letniku 6.000 in v III. letniku 7.000 dinarjev, kajti bilo bi nepravilno, če bi delali različne med vajenci, ki se šolajo v Štorah in med temi, ki se učijo v podjetju.

ZASELEK NA ALJAŽEVEM HRIBU

Delavski svet podjetja je odobrila 3 milijone dinarjev za izgraditev vodovoda na Aljaževem hribu, kjer bomo gradili 28 individualnih hišic. O načrtih in izvajanju del bomo podrobno pisali prihodnjič, to pot samo toliko, da bomo vedeli, kako resni so postali naši načrti za gradnjo montažnih hišic.

JUGOSLAVIJA - POLJSKA

TJA IN NAZAJ

va zelo malo. Cistokronih, to je v denarju, tri dolarje in te morava hraniti za tja in nazaj za pot.

Miramare je točno pripeljal čez mejo. Tu pa začne nabirati zamudo in tako se pripeljeva na Dunaj z 80 minutami zamude.

Nič ne de, časa je dovolj, štiri ure do odhoda Chopin ekspresa, ki naju bo zavlekel skozi »železno zaveso« Poljski nasproti.

Tu, na Dunaju, menjava vsak po en dolar, dobiva zanj po 25 šilingov in se tako oborožena lotiva sprehoda. Prvi vtis je bil — velemestni utrip življenja, drugi vtis neskončen smrad po izpušnih plinih avtomobilov. Ta smrad je povsod, ker ga nisem vajen v taki količini, mi je prav zoprno.

Ubogi ljudje, ki morajo ta smrad prenašati. Celjani smo na boljšem. Nam samo Cinkarna zasmrdi in smo že vsi v »luftu«. Je pa to še prav nedolžna meglica proti dunajskemu smradu. Po triurnem kolovratenju se odpraviva večerjat. Prva devizna! Golaž,

zemlje in dva deci vina. Sele tu sem razumel, zakaj Avstrijci tako množično prihajajo k nam v goste. Ošterija je bila mala in vsaj tako sva izbirala, da bi bila najcenejša. Tako nama ni ostalo drugega, ko sva videla cene, preden sva pojedla, da je eden odšel ter menjal še dva dolarja. Torej večerja je stala za oba malo več kot tri dolarje ali 82 šilingov. Dolgi obrazov in ne preveč sita, kar je za spanje zelo dobro, sva se odpravila na postajo, ki je res čudovita, tu je vse, kar hočemo in česar nečemo. Midva nisva ničesar hotela, sva imela že dovolj, vzela sva prtljago in na vlak, ki je že čakal. Lepo sva se namestila v spalnem vagonu v trdnem prepričanju, da bova v Avstriji zaspala in se zbudila na Poljskem.

Reveža pa sva pozabila na krčmarja, ki je tu nastopil v postavi brez števila carinskih in drugih kontrol. Najprej Avstrijec. Minuto in vse je bilo v redu. Z ironičnim nasmehom nama je želel prijetno vožnjo in lahko noč. Če se zdaj spomnim, bi ga

najraje... No, sva menila, zdaj še Čeh in vse bo v redu, lepo bova spala, ura pozna, midva pa utrujena po štiriurnem sprehodu in večerji. Leže čitajoč čakava. Okna so bila neprozorna v našem kupeju, tako nisva nič videla, ko se je vlak približal skozi »zaveso«. Pride Čeh, vzame pasose ter nam nekako dopove, da jih pred izhodom iz Češke dobiva nazaj. Tako, pa spat. Izklopim luč in zaspim. Bum, bum, trkanje na vrata.

Ura je polnoči proč, spala sva točno eno uro. Dva Čeha v uniformi, mrkih obrazov in ogromnimi kanoni ob pasu — to sem takoj opazil — ker je velika razlika. Naši in Avstrijci v glavnem civil, tu pa uniforma, oborožena, strogih obrazov. »Pan Schmidt,« to sem jaz si mislim in jih gledam ter pokimam. Nekdo mu je podal pasoš, pregleduje ga, sliko ter mene in to nekolikokrat zaporedoma. Malo sem se že zbal, ko sem se slikal, sem to storil v naglici ter si nisem imel časa ostriči lase in brke. Zato sem bil na sliki z daljšimi lasmi in dokaj košatimi brki. Zdaj sem pa lepo

postrizen in brki lepo porezani in tako je bila precejšnja razlika med dolžino las in kocin, med mano in sliko in pasošu. Končno se je možakar zadovoljil z očitno sličnostjo. Nekaj zamomlja in da pasoš tretjemu, stala sta dva pred vrati kupeja, pa nisem videl komu jih je dal, nato vstopita v kupe in eden dvigne tovarišev posteljo — spal je spodaj, drugi pa z baterijo obsveti vse kote. Hopla, poba — ne reži se! sem si rekel, namreč nisem mogel zadržati smeha ob pogledu na presenečen tovarišev obraz. To je bil prizor vreden »Totege teatra.« Zastor je padel, predstava je končana, carinika salutirata, odideta, midva se pogledava vsa zabuhla od zadržujočega smeha. Vendar najin smeh ni bil toliko smeh veselja, bilo je nekaj grenkega pri vsem tem, neka senca je hušknila mimo naju. Ali je to sploh mogoče? Najprej žice pod napetostjo, nato spet žice, vmes brisani prostor. Vlak v žičnem koridoru. Mrka carinika. Na obojni karavli pa napis: »Dobrodošli v Českoslovaški ljudski republiki.«

(Nadaljevanje prihodnjič)

Celje. Lep sončni dan, čakava na prihod Miramare ekspresa. Brez zamude se peljeva iz Celja. Maribor. Nestrpno čakava carino. Prvič grem čez mejo. Radoveden sem, kako to izgleda. Cariniki so vstopili. Pregled listin izredno hiter, zapiše številko fotoaparata in vse je gotovo. Malo sem razočaran, mislil sem, da se bom moral vsaj do kože, sleči če še ne kaj več. Avstrijska meja. Ne bi vedel, če ne bi videl rampe na cesti poleg železnice. Naš Miramare hiti mimo. Avstrijska carinska kontrola. Samo naše sopotnike, neke poslovne ljudi, namenjene v Graz, pokara zaradi slivovke, nas nič.

Tako z zanimanjem ogledujem spreminjajočo se pokrajino. Na cesti otroci hite v šolo ali iz nje, neka žena obeša perilo. Pokrajina sama pa je zelo slična naši. Pa mi se nehote vrinejo misli v glavo. Enaka zemlja, isti zrak, ljudje kot pač vsi. Pa vseeno velika razlika. Druga država, drug jezik in to je vse. S takimi in podobnimi mislimi, zadržemam. Zmoti me konduker, za njim pa še prodajalec pijač in sličnih, na vlakcu zmeraj dobrodošli stvari. Vendar midva s tovarišem lepo razvijeva zavoj s salamo in zemljami, kupljenimi še doma. Tu se že kupuje za devize. Teh pa ima-

Koristni predlogi

(Nadaljevanje s 4. strani)
trebno še iz komercialnega pogleda predelati in analizirati tržišče, če bi lahko te barve tudi prodali.
Na kraju, ko je nagradil ta dva predloga, je delavski svet osvojil tudi predlog UO, da v kolikor predlagatelja mislita, da sta predloga preizkušena, oziroma nagrajena, lahko svoje predloge predložita stalni racionalizatorski komisiji, ki je pri upravnem odboru. Ta bo predloge strokovno ocenila in ju nagradila po pravilniku o racionalizacijah.

M. D.

KADROVSKE VESTI

V času od 1. do 30. novembra 1962 je prišlo v podjetje 37 delavcev, iz podjetja pa je odšlo 32 delavcev.

V POKOJ SO ODSLI:

Leopold Hajnšek — pražarna, invalidska upokojitev; Franc Hajnšek — cinkovo belilo, starostna upokojitev; Henrik Kok — pražarna, starostna upokojitev; Konrad Kotošek — topilnica, starostna upokojitev; Jože Volovšek — skladišče, invalidska upokojitev; Franc Cvikl — Mozirje, invalidska upokojitev in Drago Vodlan — metalurgija, starostna upokojitev.

MANJKALI SO:

Na 15. redni seji (9. novembra 1962) upravnega odbora ni manjkalo noben član neopravičeno.
Na 16. redni seji (23. novembra 1962) upravnega odbora ni manjkalo noben član neopravičeno.
Na 9. redni seji (19. novembra 1962) delavskega sveta podjetja so neopravičeno manjkali: Fric Kolšek, pražarna; Rudi Skočaj, pražarna; Ivan Amon, pražarna; Ivan Krkalo, valjarna; Ivan Rabuzin, skladišče; Stane Leskovšek, pomožni oddelek; Marjan Brežnik, pomožni oddelek; Rudi Kranjc, pomožni oddelek; Martin Slapšak, transport; Ivan Horvatič, mehanična delavnica; Slavko Brumec, mehanična delavnica; Jože Slatinšek, mehanična delavnica; Janko Ločičnik, priprava dela in ing. Zdenko Stojan.
Na 10. redni seji (3. decembra 1962) delavskega sveta podjetja so neopravičeno manjkali: Fric Kolšek, pražarna; Josip Hohnjec, pražarna; Ivan Amon, pražarna; Rudi Fajs, skladišče; Marjan Brežnik, pomožni oddelek; Rudi Kranjc, pomožni oddelek in Slavko Brumec, mehanična delavnica.
Na 3. redni seji TK-LMS so neopravičeno manjkali: Đorđe Tojč, Miran Gobec, Konrad Cvrle in Ivan Rašič.

O OSEBNOSTI

PSIHOLOG SVETUJE

S pogovorom o osebnosti pričnemo izredno široko področje. Govorice, da imam pri 100 ljudeh vsaj 101 osebnost niso iz trte zvite. Zakaj? Kako nastaja osebnost in kaj osebnost sploh je?

Zelo verjetno vsak med vami pozna nekaj ljudi, ki so bolj priljubljeni, aktivnejši in uspešnejši kot povprečni ljudje, ne glede na to, kakšen je njihov zunanji videz. O takih ljudeh govorimo, da so močne osebnosti. Vendar s tem delamo napako. Osebnost ni izraz, ki opisuje, kako se nekdo obnaša, kako nekdo reagira, ampak je zbir navad, predsodkov, tendenc, idej in okusa. Na kratko povedano je to slika človeka, ki pojasnjuje vsako posamezno fazo njega samega. Takšna slika pa je odvisna od tega, kako se te pridobljene navade, predsodki, ideje in odnosi med sabo prepletajo in izpopolnjujejo. V številnih možnostih takšnega medsebojnega prepletanja lahko iščemo razlog, da se pojavlja toliko in različnih osebnosti. Osebnost pa ne pomeni samo zunanje karakteristike človeka. Ne nanaša se samo na to, kako govorimo, hodimo, se oblačimo ali postopamo v neki specifični situaciji. Osebnost sestavljajo naše notranje lastnosti, ki vplivajo na naše zunanje postopke. Če ste dovolj pazljivo prečitali gornje vrstice, vam bo postalo jasno, da delamo veliko napako, ko ocenjujemo ljudi po njihovem zunanjem ponašanju. Kar pogledimo primere:

na eni strani imamo ljudi, za katere vemo, da zelo veliko znajo, da so izredno marljivi, da celo iniciativno in relativno originalno opravljajo svoje strokovno delo. In vendar je pogost primer, da takšni ljudje zelo počasi napredujejo in nikoli ne dosežejo tiste stopnje, ki si jo želijo in jo tudi zaslužijo. Na drugi strani pa imamo ljudi, katerih uspeh v službi je fenomenalen. Ti enostavno letijo k uspehu, ne da bi se pri tem opazno trudili. Njihov uspeh pa ni opazen samo v službi. Tudi izven nje so zelo popularni, med znanci in med vplivnimi ljudmi v družbi.

Kaj je torej vplivalo na takšen razloček? Na eni strani naše zunanje, površno ocenjevanje ljudi, na drugi strani pa razloček v osebnosti. Prvi ima namreč lastnosti in sposobnosti, ki vodijo k uspehu, drugi pa jih nima. Se en pojav je opazen ob tej problematiki. Navadili smo se, da mora imeti posamezna profesija svoj profil. Od zdravnika pričakujemo, da se bo obnašal tako in tako, inženir je nekoliko drugačen, topilničar pa spet drugačen. Če nekdo ne ustreza temu okviru, na katerega smo navajeni, smatramo, da ni dober zdravnik, inženir ali topilničar. Vse kaže, da nimamo časa opaziti dejanske vrednosti naših soljudi, temveč gradimo našo oceno zgolj po analiziranju njihovega ponašanja, ki ga kritiziramo v luči naših lastnih predsodkov. Popolnoma naravno je, da nas takšna metoda vodi k

izkrivljeni konceptiji o pravi osebnosti in vrednosti drugih.

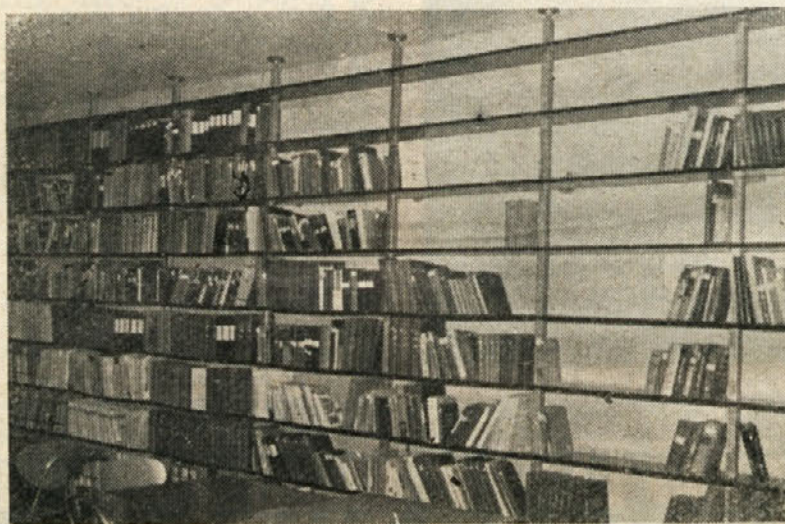
Prvi pogoj, da lahko razumemo osebnost človeka, je, da poznamo svojo. Na prvi pogled izgleda ta trditev smešna, saj bi nekdo lahko rekel, da je vendar popolnoma jasno in normalno, da vsak sebe pozna. Vendar ni tako. Poznati samega sebe, se pravi vedeti, kako vplivajo nanj določeni vplivi, določene situacije in kako bo na te vplive odgovarjal. Če to poznamo pri sebi, nam bo neprijetno lažje razumeti, zakaj se naš sosed ob podobni situaciji vsaj približno podobno obnaša ali reagira. Angleži imajo za primere, ko se nekdo obnaša drugače, kot se zdi njim primerno, zelo uporaben stavek »gotovo se ne obnaša tako brez razloga«. In res je naše obnašanje pogojeno z vrsto naše osebnosti. In kako se osebnost razvija? Osebnost ni nekaj, kar se nenadoma pojavi, ko odrastemo, ampak je rezultat okolice, proizvod dogodkov, prijateljev, staršev, discipline ali nediscipline in splošne atmosfere prejšnjega človekovega življenja. Najmočnejši in najpomembnejši pa so dogodki in atmosfera otroških let, ki močno vplivajo, da odrasel človek postane to, kar je. Znan je primer, ki te trditve pojasnjuje, ko so našli v indijskih gozdovih v volčjem brlogu dve deklici, od katerih je bila ena stara okrog sedem let, druga pa okoli tri leta. Nadaljnja vzgoja je

(Nadaljevanje na 11. strani)

Naša strokovna knjižnica

Ze dlje časa urejamo našo tehniško knjižnico, ki je zdaj tako daleč, da lahko redno posluje. Prostori knjižnice so v pritličju

stavbe razvojnega inštituta, poleg jedilnice obrata organskih barvil oziroma zraven konstrukcijske risalnice. Odperta je vsak

Knjige so lepo razvrščene na policah in čakajo vedoželjne bravce, da jih vzamejo v roke

delavnik od 8. do 14. ure, po potrebi pa tudi popoldne. Prostora je vedno dovolj in bravci si morejo v miru ogledati vse, kar jih zanima.

V knjižnici najdemo na policah vse mogoče tehniške knjige

z raznih področij in v raznih jezikih. Izposojajo si jih lahko vsi člani kolektiva. Ureditev pa še ni dokončna, kajti še vedno je dosti knjig v raznih oddelkih Cinkarne. Ščasoma pa bodo prišle v knjižnico vse tehniške knjige (metalurške kemijske, strojniške, elektriške in druge), v obratih pa bodo ostali samo priročniki, ki so potrebni za vsakdanjo rabo.

Koliko knjig in kakšne vrste imamo v knjižnici, lahko izveste vselej v knjižnici sami, če boste pa potrebovali pomoč ali nasvet pri iskanju potrebne literature, vam bo prav rad ustregel knjižničar Valentin Stante.

Naša knjižnica ima naročene vse jugoslovanske strokovne revije za stroje, kolikor jih imamo v Cinkarni. Mimo domačih revij imamo tudi vse vodilne tuje strokovne revije. Knjižnica nabavlja proti tudi domače in tuje strokovne knjige, tako da smo nenehno oskrbljeni z najnovejšimi zapisi o dogajanju v svetu tehnike. V kolikor pa naši bravci kakšnih knjig, ki jih bi potrebovali, pri nas vendarle ne bi našli, bo naša strokovna knjižnica skrbela za posojanje strokovnih knjig iz drugih večjih knjižnic.

O novostih v naši knjižnici pa vas bomo odslej redno mesečno obveščali v našem glasilu.

V čitalnici je prostora dovolj. Le po je urejena, a žal večidel nezasedena. Zakaj?

CINKARNARJEVA
POSTA

REŠEVALI SMO POPLAVLJENCE

Spoštovani tovariš urednik!
Čeprav nisem ravno dolgo časa delal v Cinkarni, se je vedno rad spominjam in vseh mojih delovnih tovarišev, posebej še Varetove skupine, ki jo lepo pozdravljam, kakor tudi vse druge.
Prav rad prebiram Cinkarnarja, ki mi pove, kako zdaj živi Cinkarna in kako se razvija. Vsaka vrstica mi je draga in pozdrav od doma.

Zdaj sem v Makedoniji in verjetno veste, kakšna nesreča je zatekla naše kraje. Tudi mi vojska, smo pomagali reševati. Cesto smo bredli vodo do pasu, ko smo reševali ljudi in material, toda bili smo hrabri. Mnogo se jih je prehladilo, saj je bila voda ledeno mrzla. Toda prehlad bomo kmalu pozdravili in kljub trenutnim neprijetnostim smo zadovoljni, da smo lahko pomagali našim ljudem.

Še enkrat vas vse skupaj priščno pozdravljam in hkrati želim vso srečo v Novem letu!

Franjo Mališ,
V. P. 5266/7
Petrovac pri Skopju

Dragi tovariš!

Srečni smo, da ste se lahko odzvali klicu na pomoč in verjemi- te, da smo tudi mi v Sloveniji spremljali katastrofo v Makedoniji. Skrbelo nas je, saj vsaka škoda, kjerkoli v domovini, vedno prizadene nas vse. Zato so tudi to pot mnoga slovenska podjetja določila večje vsote za pomoč ponesrečencem v Makedoniji.

Vam vsem in vsem vašim tovarišem v JLA pa to pot želi uredništvo Cinkarnarja v imenu vsega kolektiva polno sreče in zadovoljstva v Novem letu.

Vse vojake vabimo, da se nam še oglasijo in morda pošljejo tudi kakšno fotografijo, da jih bomo videli še v SMB!

Urednik

MLINARJEV JANEZ

24. decembra 1962

Tovariš urednik!

Širijo se kritične govorce in ljudje vprašujejo, kako lahko dobijo vabila za družabni večer z jedili in pijačo samo nekateri.

Vsi drugi delavci menimo, da nam potlej ni treba plačevati sindikalne članarine, ki je letno kar precejšnja.

V prihodnje naj bi bili v tem pogledu vsi enakopravni, kakor pri delu, tako pri izdatkih.

Prosim, da mi odgovorite na ta članek.

AB

KDO — KAJ — KJE — KAKO ZAKAJ

Ni mi uspelo zvedeti, kdo je bil pri Mlinarjevem Janezu, ni ti kaj je tam počel. Na kje je odgovoril sam tovariš AB in kako, smo tudi brali. Ostanje še zakaj? Menim, da nihče ni priredil družabnega večera s sindikalno članarino in sodim, da je nihče ne plačuje zato, da bi na njen račun prirejali družabne večere. Morda je tu še vprašanje zavesti in splošnega družbenega delovanja!

Sicer pa, če hočete točen odgovor, zapišite točno vprašanje! Nihče še ni na AB odgovoril drugače, kakor z vaš

C

KNJIGE:
Agte & Oetec, Metallfilter.
Agte & Vacek, Wolfram und Molybdän.
Bartzsch in dr., Rationalisierung des innerbetrieblichen Transportwesens.
Beljajev in dr., Metallurgie des Aluminiums, I. in II. del.
Curth & Talbert, Blickpunkt Technik.
Kerschagl Richard, Die Metallischen Rohstoffe — Silber.
Landichow A. D., Herstellung von Rohren, Stangen und Profilen aus N-Metallen.
Liwschiz A. L., Elektroerosive Metallbearbeitung.
Loskutow F. M., Die Metallurgie des Zinks.
Meizner Erwin, Wie liest man technische Zeichnungen?
Schneider Bruno, Neue Schutzvorschriften für mechanische Tiefziehpressen.
Sibrand Wilhelm — Scheel, Technische Betriebsstoffe.
Vadnal Alojzij, Gospodarska matematika — sedma knjiga. Zaporedja in funkcije.

REVIJE:
Angewandte Chemie, 20.
BASF, 3.
Bilten dokumentacije, 9 D; in 9 D.
Bilten sekcije za industrijo savezne privredne komore, 52.
Chemical Engineering, 21.
Chemiker — Zeitung, Chemische Apparatur, 20.
Cvetnie metalli, 10, 11.
Ekonomika revija, 3.
Farbe und Lack, 11.
Gospodarske informacije, 37.
Jugoslovensko pronalazništvo, 34.
Machinery Lloyd, 22 A.
Metall, 11.
Metallurgia Italiana, 7, 8, 9.
Nova proizvodnja, 4.
Pregled, 11.
Produktivnost, 10.
CASOPISI:
Chemische Rundschau, 21.
Tehničke novine, 22.
Tehniške Rundschau, 44, 45.
PROSPEKTI:
Sowjetischer Export.

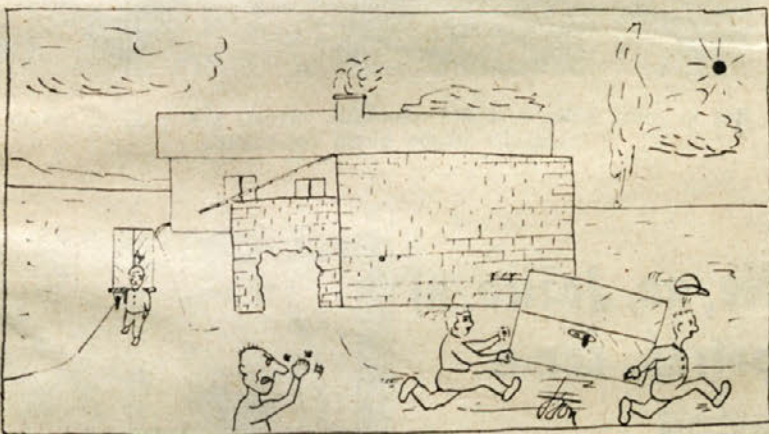
O OSEBNOSTI

(Nadaljevanje z 10. strani)
pokazala, da se je mlajša deklica skoraj popolnoma vključila v normalno življenje, medtem ko je starejša obdržala precej navad, pridobljenih od matere volčice. Se vedno je rada hodila po štirih nogah, naučila se je zelo malo besed in nato kmalu umrla. Pokazalo se je, da so vplivi v najmlajših letih izredno pomembni za kasnejši razvoj. To pa seveda ne pomeni, da ostane naša osebnost takšna, kot je bila zgrajena v otroških letih. Predvsem na zunaj se s spreminjanjem življenja spreminjajo tudi naše navade, včasih celo stališča. Vendar pa je temelj naše osebnosti bil zgrajen v otroštvu, ko je na nas vplivala vzgoja staršev, šole in prijatelji. Pogosto se misli, da je osebnost močno pogojena s podedovanostjo. Celotna naš pregovor pravi: »jabolko ne pade daleč od drevesa«. Vendar pa so raziskovanja pokazala, posebno pri dvojčkih, da podedovanost nima pomembnega vpliva na razvoj osebnosti. Sin je podoben očetu, ker je pod vplivom njegove vzgoje, ne pa ker bi podedoval očeteve osebnostne poteze. Ta podatek je za nas velike važnosti, saj nam pomaga razumeti osebnost človeka, če spoznavamo vplive okolice, v kateri je živel. In rekli smo že, da se lahko neprijetne lastnosti osebnosti v dobrem okolju izboljšajo, čeprav ostane osnovna osebnost neokrnjena. Ker so psihologi opazili, da bi lahko osebnostne poteze, kljub njihovi množičnosti, le združevali v skupne oblike, je do danes bilo postavljenih že več tipov osebnosti. Najbolj znana je tista, ki deli osebnost na sangvinike — aktivne vendar ne vztrajne, kolerike — močne, vendar razburjive, melanholične — počasne in pesimistične in flegmatike — počasne in šibke. Vendar pa je v

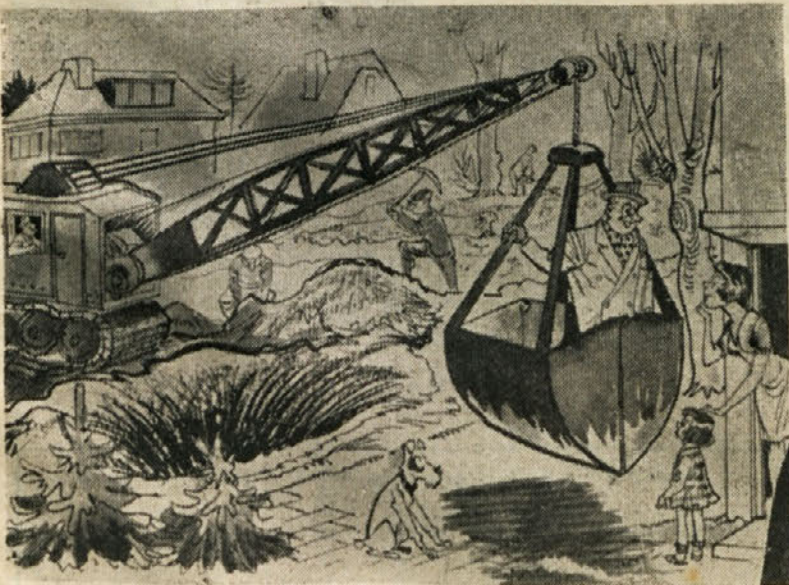
novem času najbolj priznana razdelitev ljudi na introvertirane, ki gledajo na vse okoli sebe glede na njih same in ekstrovertirane, ki obravnavajo stvari glede na trenutno stanje. Ekstrovert deluje hitro in brez večjega razmišljanja in se hitro prilagaja novim situacijam, vendar pa se hitro zruši, kadar zgubi iz kakršnega koli razloga svoje notranje ravnotežje. Introvertu se to ne dogodi, ker počasi in premišljeno dela zaključke. Počasi sklepa prijateljstva, so pa ta prijateljstva trdnega, trajnega značaja. Seveda pa imamo čistih primerov enega ali drugega tipa izredno malo. Največkrat se pojavljajo mešani tipi, ki so zastopani z večjim ali manjšim deležem enega ali drugega tipa.

In na koncu še vprašanje, kako razviti takšno osebnost, ki bo prijetna, uspešna. Recepta za to ni, čeprav bi lahko navedli za knjigo nasvetov kot: poiščite delo, ki vas zadovoljuje, berite dobre knjige, ne govorite prepogosto in na dolgo o sebi, pozorno poslušajte, kaj vam sosed govori ipd. Nasvetov bi bilo vsaj toliko, kot je negativnih lastnosti. Osnovno načelo, ki je bilo že nakazano in, ki je podobno kot pri odpravljanju kompleksa manjvrednosti ali strahu, je: spoznajte sami sebe! Spoznajte, kakšne so vaše sposobnosti, lastnosti in možnosti, kakšni ste v primerjavi s človekom, ki poseduje povprečne fizične in duševne lastnosti. Potem pa skušajte odkriti razloge, ki so vplivali na lastnosti, ki se postavljajo danes vašo osebnost, predvsem vplivi iz otroštva. Ko boste spoznali te vplive, boste lahko odpravili vpliv nekega faktorja, ki je imel določen vpliv na vas. Znalši se boste brzdali, kadar bo to treba, in primerno zahtevati, kadar boste za to upravičeni. Postanete lahko prijetna osebnost.

Vrata dol - vrata gor

Patent za selitev »CC«

Kaj se čudiš, ženka, to vozilo mi je posodil naš transportni oddelek, dokler ne bomo dokončno uredili okolja pri naših zadržnih hišicah...

Butalci in LTB

(Andrejčkove sanje)

Tmuren zimski dan. Megla in mraz. Iz pekarnice kostanja in ostalih cehovskih delavnic hite Butalci domov. Med njimi tudi trije prijatelji, Andrej, Štef in Francelj. Roke globoko v žepih, z glavo potegneno v ramenih, da se vsaj malo zaščitijo pred grižečim mrazom. Stanujejo vsi skupaj v sobici, ki je s tremi posteljami in mizico s kuhalnikom že kar polna. Stol samo en, več ne potrebujejo, ker ga tudi ne bi imeli kam postaviti. Sedijo kar po posteljah, če pa je treba napisati pisemce, pospravijo kuhalnik in posodo z mize ter primaknejo tisti edini stol ter se izmenoma poslužujejo tako pridobljenega prostora.

čas, popoldne in večer, koristno in v zabavi izrabili.

Vsak od njih je imel željo, vsak je vedel, kako bi koristil čas. Andrejca je zanimala fotografija. Poznal je veliko raznih znamk fotoaparatorov. Kupil je knjigo o fotografiji, prebiral in ni veliko razumel. Potreboval bi nekoga, da mu to razloži in praktično pouči. Ker je varčen, bo imel kmalu prihranjen denar za fotoaparator.

Štef je imel spet svoje veselje. Strašno rad bi postal radioamater, da bi si sam izdeloval razne male sprejemnike in višek želje mu je, da bi imel svoj amaterski oddajnik, s katerim bi lahko klical ostale amaterje širom sveta.

nost po delu, tako počasi jih premaga spanec.

Andrej je še malo buden, pa skili po svojih dveh prijateljih, se nasmehne in še on zadrema.

Lep sončen zimski dan, prijatelj hite z dela v novo samopostrežno restavracijo, kjer krepko in poceni kosijo. Tako so nehali kuhati sami doma. Tega je bil najbolj vesel Francelj, ki ga je že sama misel na kuhanje spravila v slabo voljo. Po kosilu se spravijo domov in se veselo pogovarjajo. Andrej ves navdušen pripoveduje, da bo danes s svojo skupino tečajnikov fotoamaterjev praktično v slikanju v naravi preizkusil pridobitve dvo-mesečnega tečaja za fotoamaterje. Slikali bodo motive proste izbire in določene od vodje tečaja, ki jih spremlja. Pri pripovedovanju preganja tovarjše naj hitreje stopijo, ker dan je še zmeraj kratek in morajo izkoristiti čas, ko še sije sonce. Doma se hitro napravi vmes kar naprej pripoveduje ter ga nič ne moti tiha glasba iz radia, ki ga je napravil v tečaju za radioamaterje Štef. Res je še hreščal in čisto tiho igral, ampak radio je le bil.

Tako je šel Andrej slikat. Tistim, ki niso imeli svojih aparatov, jih je posodilo društvo. Za Andrejem se je odpravil še Francelj, on hodi na šoferski tečaj A in B kategorije, ima uro praktične vožnje. Izjemoma je tečaj bil dosegljiv tudi njemu, saj je bila šolnina minimalna, skoraj simbolična. Poleg šofiranja so se tudi učili, kako se popravijo manjše napake na motornih vozilih, za to so uporabljali že star doslužen motor in avto. Doma je ostal le Štef sam, ves zadovoljen je vrtel gumbe svojega radia in nestrpno čakal večer, ko se bo lahko s svojimi kolegi radioamaterji pogovarjal po amaterskem oddajniku.

Tako izpolnjeni dnevi so jim hitro minevali, manj so pohajkovali po mestu, zato jim je ob mesecu ostajalo več od zaslužka in so dajali več na stran za izpolnitev svojih skritih želja. Tako so pričakali malo s tesnobo in veseljem dan izpitov, ki so ga opravljali vsak v svojem resorju zanimanja.

Prvi ga je opravljal Francelj in je za izreden uspeh pri praktičnem izpitu dobil nagrado od svojega društva. Nagrada je bila 500 km vožnje z društvenim avtomobilom.

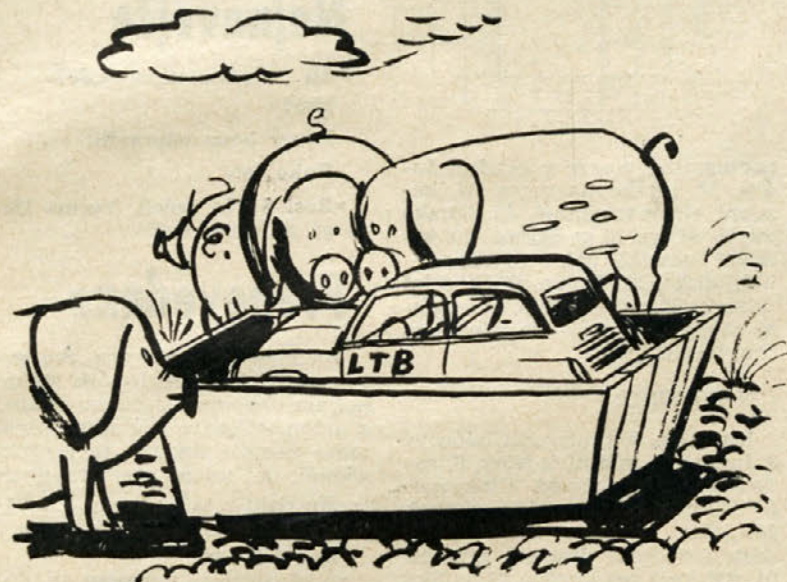
Andrej je postal dober fotograf. Saj je na razstavi mladih fotoamaterjev dobil prvo nagrado in to fotoaparator domače znamke. Štef je po uspešno opravljenem izpitu tekmoval v radioamaterski panogi »lov na lisice« ter pri tem dosegel drugo mesto in s tem nagrado tranzistorski sprejemnik.

Ker so bili dobri prijatelji in so še zmeraj stanovali skupaj, so se dogovorili, da pojdajo skupaj na izlet. Francelj bo vozil, Andrej slikal, vsi trije pa bodo poslušali glasbo iz Štefovega radia. Tako so samo še čakali na lepo vreme in na to, kdaj bodo dobili od društva obljubljen avto. Morali so čakati nekaj časa, da pridejo na vrsto. Društvo je imelo tri avtomobile, izmed katerih je bil eden namenjen za šolanje, drugega so si lahko izposojali člani za minimalno odškodnino, tretji pa je služil za službene potrebe društva. Francelj je imel prednost pred ostalimi, ker mu je društvo podelilo kot nagrado vožnjo in je prišel hitro na vrsto.

Tako je naša trojka z velikim veseljem in v dobrem razpoloženju šla na pot.

»Hej, zbudi se zaspanec!« kliče Štef Andrejca.

»Uh, kako lepe sanje sem imel. Zdaj bi morali samo še postati funkcionarji naše LTB in bili bi na konju!«

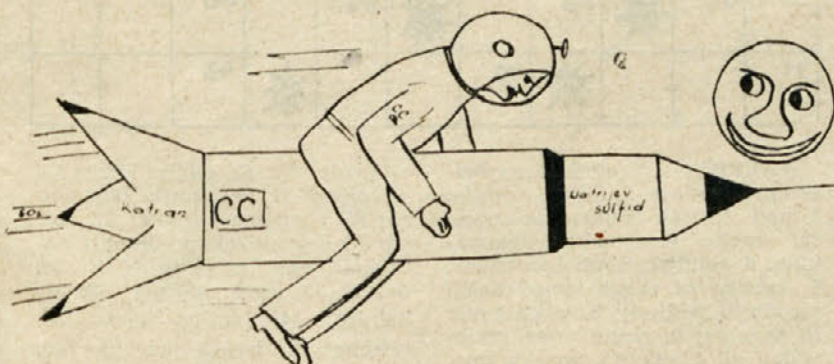
Danes je vrsta na Štefu, da skuha kosilo. Kuhajo si sami, je najcenejše, pravijo. V gostilni je drago, pa še vzamejo te ne v vsaki. Tako Štef kuha zabeljen fižol in kislo zelje, ker pa še ni dolgo, kar je bila plača, še vsak po pol kranjske. Po kosilu se zlekne vsak na svojo posteljo. Pogovor, kakor že tolikokrat, se suče o tem, kam bi šli, kako bi

Francelj je bil ves navdušen za motorizacijo. Sanjal je, kako bo nekoč vozil svoj avto, ga popravil in negoval. Zaenkrat si pa raje ogleduje v izložbi, kar je za njega bolj dostopno, dvosedežne mopede, ki so tudi njegov cilj.

Pogovor teče o njihovih željah, vsak razpreda svoje misli. Počasi pogovor utihne. Toplota električne peči, postelja, utruje-

— Zakaj ga pa bereš narobe? — Včasih si zaželim majhno spremembo!

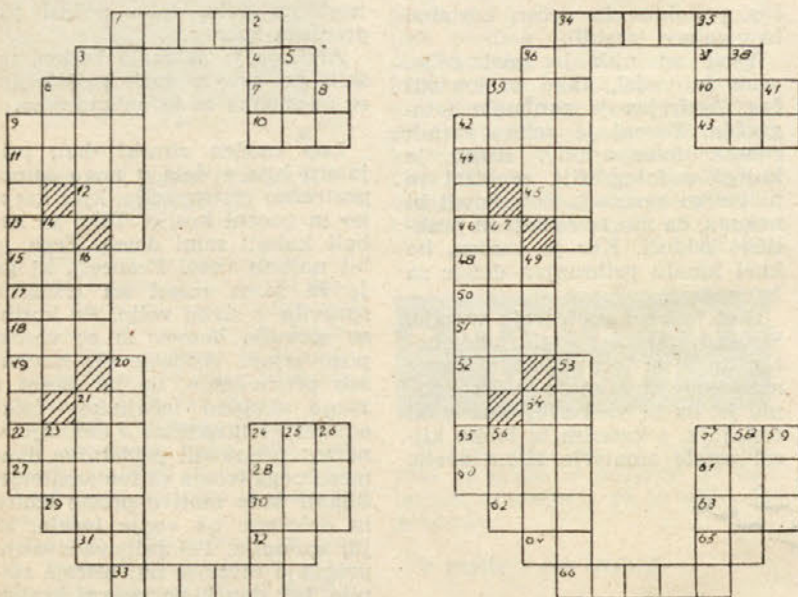

Ob lansiranju novih proizvodov na tuja tržišča, Vam ob Novem letu želi obilo uspehov karikaturist Meh

NAGRADNA KRŽIŽANKA »CC«

- 1. nagrada 3.000 din
- 2. nagrada 2.000 din
- 3. nagrada 1.000 din

Izpolnjeno križanko izrežite in jo dostavite uredništvu (ali vrzite v nabiralnik »Cinkarnarjeva pošta«) do 31. decembra 1962.

VODORAVNO:

1. domači glodavec, 3. kazalni zaimek, 4. mednarodna značka za avtomobile — Island, 6. naš rudnik bakra, 7. reka v Afriki, 9. naša najdaljša reka, 10. glas vrane, 11. kratica naše organizacije rezervnih oficirjev, 12. žito, 13. junaška pesnitev, 15. veselje čebelarja, 17. kratice alžirskega gibanja, 18. sibirski reka, 19. začetnici priimka in imena našega znanega prevajavca klasičnih grških pesnitev, 21. kazalni zaimek, 22. orodje (srbohrvatsko), 24. industrijska rastlina, 27. trup, 28. žensko ime, 29. ladjedelniška naprava, 30. nogometni stadion v Budimpešti, 31. predlog, 32. veznik, 33. plemenita kovina, 34. glodavec z dragocenim krznom, 36. dva zaporedna soglasnika, 37. del stroja, 39. dragocena tekočina, 40. lesena posoda, 42. gola, kamenita pokrajina, 43. žensko ime, 44. norveško mesto, 45. prva in četrti črka abecede, 46. začetni črki imena in priimka našega umrlega revolucionarja, 48. makedonsko kolo, 50. jadranski otok znan iz NOV, 51. nekdanja

portugalska posest v prednji Indiji, 52. ploskovna mera, 54. kemični element-simbol, 55. istrsko mesto, 57. vsi si ga želimo, 60. zahodni vojaški pakt, 61. ura — italijansko, 62. hrana, 63. kazalni zaimek, 64. pritrtilnica, 65. osebni zaimek, 66. naše staro pomorsko mesto.

NAVPIČNO:

1. pogum, 2. proizvod Cinkarne, 3. breme, 5. mlečni izdelek, 6. zabavišče, 9. proizvod Cinkarne, 8. kemični element — simbol, 14. ples, 16. naša armada, 20. znan slovenski dramski igravec, 21. del kart pri taroku, 23. oblika vode, 24. proizvod Cinkarne, 25. pristanišče na jugu Arabskega polotoka, 26. pogosti vzrok smrti, 34. toaletna potrebščina, 35. del telesa, 36. glavno mesto evropske države, 38. plod, 39. isto kot 39. vodoravno, 41. pritrtilnica, 42. proizvod Cinkarne, 47. predstojnik v samostanu, 49. žuželka, 53. zadetek (srbohrvatsko), 54. moško ime, 56. mesec, 57. poglobinski stroj, 58. azijska država, 59. zahrbtna bolezen.

ANEKDOTE

Dober mož

»Oh, kako sem vesela, da imam tako dobrega moža. Kaj ne, Jože, odkar si me vzel, nisi napravil nobene neumnosti več?«
»Ne«, odvrne Jože, »to je bila zadnja.«

Velika zahteva

Najemnik: »Poglejte, soba je vendar tako vlažna, da rastejo gobice po stenah!«
Gospodar: »Ali mislite, da naj za najemnino, ki jo vi plačujete na mesec, rastejo nageljni po zidu?«

Najnovjše

»Ali že veste najnovjše?«
»Hm?«
»Denar bodo odpravili!«
»Kako to!«

»Res! So že začeli. Večina ljudi ga že nima več!«

Prepovedano

Tovariša ing. Klemen Stegenšek in Aleksander Rojnik sta se peljala dopolne službeno skupaj z avtomobilom v Ljubljano. Spotoma zaprosi tovariš Stegenšek: »Sandi, daj mi no malo časopis.«
»Ne dam!« se je odrezal tovariš Rojnik.
»Zakaj pa ne?«
»Med službenim časom ni dovoljeno čitati časopisov!« je uradno pojasnil tovariš Rojnik.

Čudak

»Kadite ne, igrate ne, pijete ne — s čim pa se potemtakem ukvarjate ves dan?«
»Delam!«
»Da, da, vi ste bili zmerom čudak!«

V znamenju rekonstrukcije

Oprostite, tovarišica, a pridem tod v upravo?

Res ne vem, kako se boste odpeljali, tovariš šef, toda z rekonstrukcijo nismo mogli več čakati!

Ne, ne, Jožica, ni potres, samo asfalt popravljajo!

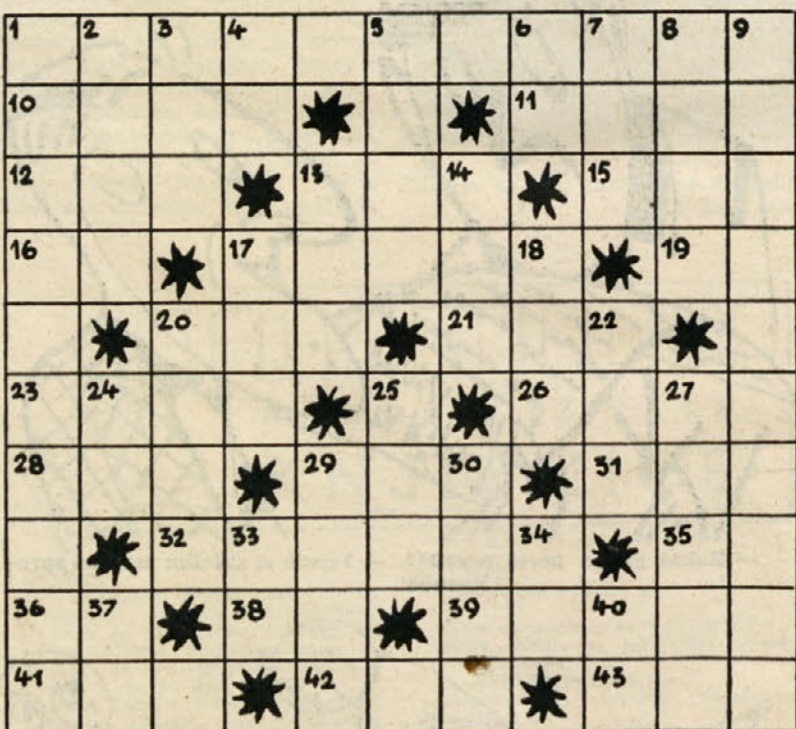
Izpolnite, izrežite in vrzite v nabiralnik »Cinkarnarjeva pošta«!

Ste zadovoljni z našo številko? Da — ne. _____

Kaj vam je najbolj ugajalo? _____

O čem bi radi brali prihodnjič? _____

KRIŽANKA ZA PRAZNIKE

NAVPIČNO: 1. vrst gospodarke proizvodnje; 2. raven, stopnja; 3. pod; 4. vsak (kratica za angleški »each«); 5. zemeljska izkopanina; 6. kemijski simbol za baker; 7. kratica za enega izmed naših sosednjih podjetij; 8. vrsta preje in tkanina; 9. razne vrste proizvodov ali blaga; 13. žensko ime; 14. žensko ime; 17. napitek iz sadje; 18. pesem hvalnica; 20 af-

riška dežela; 22. enako kakor 14. navpično; 24. egipčanski bog sonca; 25. strupena žuželka; 27. mesto, ki je zaslovelo po desantu sovražnih enot na štab NOB; 29. barva; 30. lesen opornik; 33. nikalnica; 34. igralna karta; 37. medmet, ki izraža bolečino; 40. novi generalni sekretar OZN (začetnici).

0,5 procenta za STROKOVNO ŠOLSTVO

Občinski skladi za šolstvo so razmeroma majhni, a vsi vemo, da brez izobrazbe ni napredka. Že v začetku leta je Občinski ljudski odbor Celje zaprosil podjetje, naj bi prispevali v sklad za strokovno izobraževanje 0,5 % od izplačanih osebnih dohodkov. Tov. Gaberšek, predsednik gospodarsko-finančne komisije, je navedel, da sprva nismo vedeli, kako je s to zadevo, potem pa smo razčistili namen teh sredstev. Gre namreč za sofinansiranje strokovnega šolstva v občini in kadri, ki bodo prišli iz teh šol, bodo potrebni tudi nam. Zato je delavski svet odločil, da odobri teh 0,5 % od izplačanih osebnih dohodkov. To je približno pet in pol milijona dinarjev, ki jih bomo izplačali iz sklada za izobraževanje strokovnih kadrov.

VODORAVNO: 1. strnjevanje, povezovanje; 10. pralni prašek; 11. naša filmska družba; 12. število; 13. žensko ime; 15. atom — m; 16. upravni odbor; 17. nasoljeno; 19. površinska mera; 20. dežela v Prednji Indiji; 21. žensko ime; 23. vrstica; 26. južnoameriško pogorje; 28. zgoden; 29. konica, bodica; 31. armenski (okrajšano); 32. glavno mesto Turčije; 35. osebni zaimek; 36. jugoslovanska armada; 38. ekonomska enota; 39. kraj v Egiptu, kjer gradijo velik jez; 41. izven igrališča (fonetična tujka); 42. glavno mesto Italije; 43. koš je narejen iz...